

அழியா வரம் பெற்றிருக்கும் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம்

1979இல் ஜே.ஆர் ஜெயவர்தனாவினால் தமிழர்களின் போராட்டத்தை அரசின் ஆயுதக் கராங்கன் கொண்டு ஒடுக்கவெனக் கொண்டுவரப்பட்ட பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் இப்போது புதிய பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் ஒன்றினால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது என புதிய ஆட்சி அறிவிக்கின்றது.

1970களில் தமிழ் இளைஞர்கள் தமிழர்களின் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான போராட்டத்தில் முன்னிலை வகிக்கத் தொடங்கினார்கள். அன்றைய ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் தமிழ் இளைஞர்களின் சமூக அரசியல் ஆதங்கங்களைப் புரிந்து அவற்றுக்குத் தீர்வு காண முற்படவில்லை. மாறாக, அவசர காலச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி கண்மூடித்தனமாக அரசியல் ஈடுபாடு கொண்ட இளைஞர்களைக் கைது செய்தல், காலவரையறையின்றி சிறைகளில் அடைத்து வைத்திருத்தல் என அடக்கு முறை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதிலேயே அக்கறை காட்டியது.

1977ல் வந்த ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனா அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்த வரத்திலேயே தமிழர்களுக்கு எதிரான இனக் கலவரத்தை நாடு முழுவதும் கட்டவிழ்த்து விட்டது மட்டுமல்லாமல் "போர் என்றால் போர்" என சவால்விட்டு போர்ச் சங்கு முழங்கியது. வடக்கு கிழக்கில் ஒரு சில இளைஞர்கள் மட்டுமே என்றிருந்த வன்முறை அரசியல் நிலைமையை பல நூறு இளைஞர்கள் தம்மை அர்ப்பணித்து ஈடுபடும் நிலையை நோக்கித் தள்ளியது அன்றைய அரசுத் தலைவரின் பொறுப்பற்ற நடவடிக்கையே. ஒரு சிறு எண்ணிக்

(தொடர்ச்சி 5 ம் பக்கம்)

தமிழர் ஆளும் உள்நாட்சி மன்றங்கள் விடைத்திறனுடன் செயற்படவில்லை

வடக்கு மாகாண வரவு செலவுத்திட்டத்தில் முதலமைச்சரின் அமைச்சு மீதான விவாதத்தில் (16.12.2015) சபையிலிருந்த 28 உறுப்பினர்கள் முழு நேரமும் உரையாற்றினர் என்றும் இங்கு உரையாற்றிய சகல உறுப்பினர்களும் தமது கட்சியின் - கூட்டமைப்பின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட உள்நாட்சி மன்றங்கள் எதுவும் வினைத்திறனுடன் செயற்படவில்லை என்றும் குற்றம் சாட்டியுள்ளனர். அத்துடன் குப்பைகள் மற்றும் கழிவுகள் அகற்றப்படாமல் இருப்பதானது மிகப் பெரும் பிரச்சனையாக உள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். உதயன் பத்திரிகையே, இந்தச் செய்தியை மக்களுக்கு அறிவித்துள்ளது.

புதிய அரசியல் யாப்பும் இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வும்

இலங்கையின் இனரீதியான அரசியல் முரண்பாடு கடந்த 80 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆழமாக வேரோடி பெரும் சமூகப் புண்களுக்கு காரணமாகி புரையோடிப் போயிருக்கிறது. இதற்கு அரசியல் தீர்வு காண்பதற்காக 1957 இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட பண்டா -செல்வா ஒப்பந்தம் தொடக்கம் பல்வேறு முயற்சிகள் பேச்சுவார்த்தை அரங்கங்களின் ஊடாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த வரலாற்றில் 1987 ஆம் ஆண்டு இலங்கை - இந்திய அரசுகளுக்கிடையில் கைச்சாத்திடப்பட்ட இந்திய - இலங்கை சமதான உடன்படிக்கையின் ஊடாக இலங்கையின் அரசியல்யாப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட 13 ஆவது திருத்தம் அதன் வழியாக உருவாக்கப்பட்ட மாகாணசபை அமைப்பு முறையுமே இன்று

வரைக்கும் நடைமுறையில் இருந்து வருகிற அரசியல் தீர்வாகவுள்ளது.

13 ஆவது திருத்தம் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட மாகாணசபைகள் ஆற்றல் அற்றவையாக - மக்களுக்குப் பயன்பாடு அற்றவையாக இதுவரை இருந்து வருகின்றமை வெளிப்படையான யதார்த்தமாகும். 13ஆவது

திருத்தத்தின் ஊடாக மாகாணசபைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் போதிய வையல்ல என ஒருபுறம் விவாதிக்கப்படுகிறது. அது ஒரு புறமிருக்க 13 ஆவது திருத்தத்தின் மூலம் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களைக்கொண்டு மாகாணசபைகள் செயற்பட முடியாமைக்கான ஒட்டைகளும், அடைப்புகளும், திரிபுகளும், சிலேடைகளும் 13 ஆவது திருத்தத்திற்குள்ளேயே உள்ளன.

13 ஆவது திருத்தம் மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாகாணசபைகளும் அவற்றுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையை தீர்க்கக்

(தொடர்ச்சி 4 ம் பக்கம்)

புதுமாதா ஈ.பி.ஆ.எஸ்.எஸ். கட்சியின்

கருத்துக்கள், செய்திகள்

இணையதளம்: பார்வையிட

<http://www.eprlfnet.com>

LIKE US ON facebook

முக நூல்: வ்ருமப

Eprlf Pathmanaba

FOLLOW US ON twitter

ஒவ்வொருவரும் தோடர

<https://twitter.com/EPRLF>

கிளிநொச்சி மாவட்டம் குடியேற்றம் பின்பு

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 41862 குடும்பங்கள் மீன் குடியேறியுள்ளதாகவும் அவர்களில் 34400 குடும்பங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது என்றும் 3000 குடும்பங்களுக்கு வழங்குவதற்கான வேலைத்திட்டங்கள் இடம் பெற்று வருவதாகவும் மின்சார சபையின் வடமாகாண பிரதி முகாமையாளர் தெரிவித்துள்ளார். மின் இணைப்பை மொத்தமாக பணம் செலுத்தி பெற முடியாதவர்களுக்கு கடன் அடிப்படையில் 40000 ரூபாய் வழங்கப்படும் எனவும் 7 வித வட்டியுடன் 6 வருடங்களுக்குள் அவர்கள் அதனை மாதாந்த மின் கட்டணத்துடன் 600 ரூபாய் சேர்த்து செலுத்தும் வகையாக வசதி செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வெளிநாட்டினர் முதலீடுகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும்

வெளிநாட்டினர் தமது முதலீடுகளை யாழ்ப்பாணத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உரியதாக வழங்காமலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் விமானநிலையம் ஒன்று இல்லாமல் ஒரு பிரதான காரணமாக உள்ளது என்று வடமாகாண சுற்றுலாத்துறை ஒன்றியத்தின் தலைவரும் ரில்க்கோ ஹோட்டல் உரிமையாளருமான திலகர் தெரிவித்துள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தில் சுற்றுலாத்துறை வளர்ச்சிக்கு அனைத்து வளங்களும் காணப்படுகின்ற போதும் அதை ஊக்கிவிடாததற்கான செயற்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பின்னடிப்பதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வடக்கு மாகாணசபை மையகத்தை மாற்றும்

2009 அர் ஆண்டு புத்தம் முடிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஸ் அரசாங்கம் வடக்கு மாகாண சபையின் தலைமைச் செயலகத்தை மாங்குளத்தை மையமாகக் கொண்டே கட்டி எழுப்பப் போவதாகக் கூறியது. யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, மன்னார், முல்லைத்தீவு ஆகிய நகரங்களை இணைக்கும் மையப்பகுதி மாங்குளம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு நீர் மற்றும் நிலவளமும் தாராளமாக உள்ளமையால் பொருத்தமான இடமுமாகும். இப்பொழுது அரசாங்கம் மாகாணசபையின் செயலகத்தை மாங்குளத்தில் கட்டியெழுப்புவதற்கு ஆரம்ப நிதித்தொகையாக 150 மில்லியன் ரூபாய்களை ஒதுக்கியுள்ளது.

பலால் வர்மான நிலையம்: பக்கம்- 02	இலாபம், குவக்கும, தண்ணீர்: பக்கம்- 03	நல்லாட்சி நலபேற குவணடுமா? பக்கம்- 05	மன்னாடு வேணதாமரை இயக்கம்: பக்கம்- 06	மக்கள்த அலட்சியம் அகவுடும: பக்கம்- 07
----------------------------------	---------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------	---------------------------------------

கண்ணோட்டம்

KANNODDAM

294-ஆம் கண்ணோட்டம் முழுக்கான குடியேற்ற முயற்சியை மேற்கொண்டது. தொடர்ச்சியாக 021 2222022

தலைவர்களுக்கே, சூதவை

ந் தானம்; - வ'சுவகம்; - சமூகம்; போற்றுப; முணா.க.

கூட்டத்தில் கூடி நின்று கூவிப்பிதற்றாமல், செயல் ஆற்றல் களில் நாட்டங்கள் கொள்வீர்.

2008 ஜனவரியில் நிகழ்ந்த மாற்றம் குறைத்து மதிப்பிட முடியாத ஒன்று. ஸ்ரீலங்காவின் ஆட்சியாளர்கள் மீண்டும் வழமையான பாணியில் செல்வதற்கான நிலைமைகள் உள்நாட்டில் பல்லின, பல்மத சமூகங்களின் அபிலாசைகளாலும் மற்றும் சர்வதேச நிலைமைகளாலும் தற்காலிகமாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இராணுவ மய சூழ்நிலையைத் தளர்த்துவது, அது எடுத்த காணிகளை மீளவும் மக்களிடம் கையளிப்பது, பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை நீக்குவது, அரசியற் கைதிகளை விடுதலை செய்வது, காணாமற் போனோர், படுகொலை செய்யப்பட்டோர் தொடர்பில் உண்மைகளைக் கண்டறிந்து நீதியை நிலை நாட்டுவது அனைத்தும் அவசியம்.

இனப் பிரச்சினைக்கு நீடித்து நிலைக்கத்தக்க தீர்வுடன் கூடிய புதிய அரசியல் யாப்பு ஒன்றை உருவாக்கும் முனைப்புடன் பாராளுமன்றத்தை அரசியல் நிர்ணய சபையாக மாற்றும் ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

இந்த நிலையில் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட தமிழர் தரப்புத் தலைமைகள் எவ்வாறு நடந்து கொள்வது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்த முனைப்புடன் செயற்பட வேண்டாமா? காத்திரமான உறுதியான பங்களிப்பை வழங்க வேண்டாமா? மாகாண சபைகள் மற்றும் பாராளுமன்றத் தேர்வுகளில் மக்களுக்கு வழங்கிய வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முயல் வேண்டாமா?

கோஷ்டி மனப்பான்மை இவர்களின் சமூகப் பொறுப்புப் பற்றிய கேள்வியை எழுப்புகிறது. அரசியல்தீர்வு காண்பதற்கான யோசனைகள் எதுவும் பொதுவெளியில் எப்போதுமே கலந்துரையாடப்படவில்லை.

மாகாண சபைகளுக்கான அதிகாரங்களை முறையாகச் செயற்பட வைப்பது பற்றியோ, கல்வி மற்றும் சுகாதார சேவைகள் தொடர்பான விடயங்களை விருத்தி செய்வது பற்றியோ, போக்குவரத்து மற்றும் உள்ளக வீதிகளை, பாதைகளை செப்பிடுவது பற்றியோ, சூழல் பற்றி விசேடமாக தண்ணீர் மாசுபடுதல் உள்ளிட்ட பிரச்சினைகள் பற்றியோ, தொழிற்துறைகளை அதிகரித்து இளைஞர்களுக்கான வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குவது பற்றியோ, பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்கள் பொருளாதார ரீதியாக சொந்தக் காலில் நிற்பதற்கான ஏற்பாடுகள் பற்றியோ, சொந்த நிலமின்மை காரணமாக வீடற்று இருப்பவர்கள் பற்றியோ, இலங்கையின் சக சமூகங்களுடன் உறவுகளை விருத்தி செய்வது பற்றியோ இங்குள்ள தமிழ்த் தேசியவாத தலைவர்கள் மத்தியில் எதுவித அக்கறையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மூன்று தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக பேரழிவுகளைச் சந்தித்த ஒரு சமூகத்தின் தலைவர்கள் என ஆகியிருப்போரின் ஆளுமை, அனுபவம், முதிர்ச்சி என்று பார்க்கும்போது இவர்களின் நடத்தைகள் அதிர்ச்சி அளிப்பவையாகவே அமைகின்றன.

மக்களின் பிரச்சினைகளுடன் தொடர்புபட்டதாக அல்லாமல் தங்களின் தனிப்பட்ட அரசியல் நலன் சார்ந்த பிரச்சினைகளிலேயே இவர்கள் தமது முழுமையான அக்கறையையும் காட்டுகின்றனர்.

இதுவரை என்னென்ன காரியங்கள் மக்களின் நலன்கள் குறித்து ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது தமிழ் மக்கள் எவ்வாறான நிலைமைகளுக்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பவை பட்டியல் இடப்பட வேண்டும்.

தமிழ்ச் சமூகப் பிரமுகர்களும், புத்திஜீவிகளும், தமிழ் ஊடகவியலாளர்களும் சம்பந்தனா? சுமந்திரனா? விக்கினேஸ் வரனா? தமிழ் வீரர்கள் என்ற வெட்டி விவாதத்தில் முழுகிக்கிடக்கின்றனர். இவர்களுக்கு மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளிலான அக்கறை அர்த்தமற்றவையாக உள்ளது.

எனவே, இங்கு தீர்க்கதரிசனம் மிக்க தலைமைத்துவத்தின் தேவையென்று உள்ளது. அதன் பணி இந்தச் சமூகம் உறுதியாக மீண்டெழவும், அகலக்கால் பதித்து கௌரவமாகவும், கண்ணியத்துடனும் இந்த மண்ணில் சக சமூகங்களுடன் சமதையாக வாழும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதே வேளை, மக்களின் ஜீவாதார நலன்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளை பகுத்தறிவுபூர்வமாக ஆராய்ந்து தீர்வுகள் காண்பதோடு அவற்றை நடைமுறையாக்குவதில் விரைந்து செயற்படவும் வேண்டும்.

சமூகத்தின் கண்களைக் கெடுத்துவிட்டு அதனை சூரிய நமஸ்காரம் செய்ய வைக்கும் ஏமாற்றுத்தனத்தை இனியாவது தமிழ்த் தலைமைகள் நிறுத்த வேண்டும். அல்லது அவ்வாறான வர்களுடைய தலைவர்களாக ஆக்குகின்ற ஏமாளித்தனத்தை தமிழ் மக்கள் சமூகம் இனியாவது முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

தேவை ஒரு சர்வதேச விமான நிலையம்

அம்பாந்தோட்டம், மத்தள ராஜபக்ச சர்வதேச விமான நிலையத்தின் முகப்புத் தோற்றம்

அம்பாந்தோட்டையில் துறைமுகம், மத்தள விமான நிலையம், கிழக்கில் ஒலுவில் துறைமுகம், கொழும்பில் துறைமுக நகரம் என நாட்டின் இதர பகுதிகளில் புதிதாக துறைமுகங்களும், விமான நிலையங்களும் உருவாக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அதே வேளை யுத்த காலத்துக்கு முன்னர் இலங்கையிலேயே இரத்தமலாணை, கட்டுநாயக்கா ஆகிய இடங்களுக்கு அப்பால் பயணிகளுக்கான விமான நிலையமாக இருந்தது பலாலி விமான நிலையம் மட்டும் தான்.

இது உள்நாட்டுப் பயணத்துக்காக மட்டுமல்லாது சென்னை மற்றும் திருச்சிக்கும் விமானத்தில் பயணம் செய்யக் கூடிய வகையில் அன்றைய நிலையில் ஒரு சர்வதேச விமான நிலையமாக இருந்தது.

1978 ஆம் ஆண்டு பலாலியிலிருந்து புறப்பட்ட "அவ்றோ" விமானத்தை புலிகள் குண்டு வைத்துத் தாக்கியதைத் தொடர்ந்து, பலாலி விமான நிலையம் அரசு படைகளுக்கு மட்டுமான விமானத் தளமாக ஆனது.

உள்நாட்டில் யுத்த மோதல்கள் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்ததை காரணமாகாட்டி விமான நிலையப்பகுதி உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக ஆக்கப்பட்டிருந்தது.

ஆயினும், வவுனியாவுக்கு வடக்கே வீதியால் இலங்கை அரசைச் சேர்ந்த எவரும் பயணம் செய்ய முடியாது, பொதுமக்களும் கூட வடக்கு நோக்கி பாதுகாப்பாக வீதிப் போக்குவரத்தை மேற்கொள்ள முடியாது என்ற நிலை இருந்தபோது படையினர் மட்டுமல்லாது வசதி படைத்தவர்கள், வெளிநாடுகளிலிருந்து வருவோர், நோய்வாய்ப்பட்டவர்கள் விமானத்திற் பயணம் செய்யும் வகையாக அரசு படைகளே பலாலியிலிருந்து விமானச் சேவையை மக்களுக்கு வழங்கினார்கள்.

யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு 6 வருடங்கள் ஆகிவிட்டது. வடக்கை நாட்டின் இதர பகுதிகளுடன் இணைக்கும் பஸ் போக்குவரத்துகளும், புயிரத சேவைகளும் விரைவாகவும் பல்வேறு வசதிகளோடும் நடைபெற்று வருகின்றன. வெளிநாடுகளில் வாழும் வடக்கு மாகாண மக்களின் போக்குவரத்துத் தேவைகளில் பிரதானமானதாக விமானப் போக்குவரத்து ஆகியிருக்கிறது. இந்நிலையில் பலாலி விமான நிலையத்தை ஒரு சர்வதேச விமான நிலைய தரம் கொண்டதாகக் கட்டமைத்து சர்வதேச பயண விமானங்களின் பாவனைக்கு உரிய தாக்குவது மிகவும் அவசியமாகும்.

இது வடக்கு மாகாணத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் நாட்டின் ஒருமைப்பாடு மேம்பாட்டுக்கும் அவசியமாகும். இப்போது வடக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் உலகெங்கும் பரந்து வாழுகின்றனர். அவர்களிற் பெரும்பாலானோர் வருடத்தில் ஒரு முறையாயினும் தமது சொந்த ஊர்களுக்கு வந்து உறவுகளைக் கண்டு செல்கிறார்கள்.

பலாலி விமான நிலையம் சர்வதேச போக்குவரத்திற்கு உரியதாக ஆக்குமிடத்து வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் நாட்டுக்கு வந்து செல்கின்ற எண்ணிக்கையும் அவர்கள் வந்து செல்கின்ற தடவைகளும் அதிகரிக்கும். இது வடக்கு மாகாணத்தில் உற்பத்திகள் பெருகவும், வர்த்தகம் செழிக்கவும், சுற்றுலாத்துறை வளர்ச்சிக்கும், சர்வதேச முதலீடுகள் குவியவும், அதனால் வேலைவாய்ப்புகள் அதிகரிக்கவும், இங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவும் வழிகள் ஏற்படும்.

வடக்கிலிருந்து அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் வருமானம் அதிகரிக்கும் அதோடு மொத்தத் தேசிய வருமானத்தில் வடக்கின் பங்கு நிச்சயம் கணிசமாக உயர்வடையும். பலாலி விமான நிலையம் சர்வதேச விமான நிலையமாகக் கட்டமைக்கப்படுவது இங்குள்ள மக்களுக்கும், நாட்டுக்கும் நன்மை பயப்பதாகும். ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்காய்கள் வீழ்த்துவது கெட்டித்தனம் என்பார்கள். ஆனால், இந் நடவடிக்கையால் ஒரு குவியல் நன்மைகளை நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் ஏற்படுத்தலாம்.

ஏறுவதற்கே ஆட்கள் இல்லாத அம்பாந்தோட்டையில் காட்சிக்காக ஒரு விமான நிலையத்தைக் கட்டி வைத்துள்ள இலங்கை அரசாங்கம் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் பயன்பாடாக இருக்கக் கூடிய பலாலி விமான நிலையத்தை சர்வதேச விமான நிலையமாக ஆக்குவதே பகுத்தறிவான நடவடிக்கையாகும்.

இந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து படையினர் வெளியேற வேண்டும் என்ற அரசியற் கோரிக்கை சரியா பிழையா? சாத்தியமா சாத்தியமில்லையா? என்ற விவாதங்களுக்குள் இக்கட்டுரை இறங்க விரும்பவில்லை. ஆனால், மக்களின் பயன்பாட்டிற்குரிய பலாலி விமான நிலையம், காங்கேசன்துறை துறைமுகம் போன்றவற்றில் பொது மக்களின் பாவனையிலுள்ள பகுதிகளையும், அங்கு இடம்பெறும் பொது மக்கள் தொடர்பான விவகாரங்களையும் -நாட்டின் ஏனைய இடங்களில் உள்ளது போன்று- அந்தந்த துறைகளிலுள்ள அதிகாரிகளின் கட்டுப்பாடுகளுக்கும், கட்டளைகளுக்கும் விட்டுவிட்டு அரசுபடையினர் விலகியிருப்பது சாத்தியமும் அவசியமுமாகும்.

யுத்த அலைகள் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு விட்டன என்பது உண்மையானால் சமாதானத் தென்றலின் சுகத்தை மக்கள் மனம் குளிர் அனுபவிக்கும் நிலையை அரசாங்கம் ஆக்க வேண்டும்.

பலாலி விமான நிலையத்தை சர்வதேச விமானங்களுக்கு உரிய வகையாக கட்டமைப்பதாயின், விமான ஓடுபாதையின் கட்டமைப்புக்கு நீளீதியாக இப்போது பாதுகாப்பு வலயம் என இருக்கும் பிரதேசத்தை விடக் கூடுதலான நிலம் தேவைப்படலாம். ஏற்கனவே, பலாலி உயர் பாதுகாப்பு வலயத்துக்கு உட்பட்ட பகுதிகள் அரசியலரீதியான முரண்பாட்டுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு இருப்பதால், இது தொடர்பான முடிவை அரசாங்கம் மக்களாற் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளுடன் கலந்தாலோசித்தே முடிவு செய்தல் வேண்டும்.

விமான நிலையம் பலாலியில் அமைவது சாத்தியமற்றதாயின் வடக்கில் பொருத்தமான வேறொரு இடத்திலாயினும் அவ்வாறானதொரு விமானநிலையம் அமைக்கப்பட்டு வடக்கு மக்களின் பயன்பாட்டுக்கு வழி சமைக்க வேண்டியது நாட்டில் பாரபட்சமற்ற, நல்லாட்சி நிலவச் செய்வோம் என பதவிக்கு வந்துள்ள அரசின் பொறுப்பாகும். அரசாங்கத்தைக் கொண்டு இதனை நிறைவேற்றிக் காட்ட வேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்தைப் பதவியில் அமர்த்துவதற்குக் காரணமானவர்கள் என்று மார்தட்டிக் கொள்பவர்களின் கடமையுமாகும்.

வடக்கில் குறிப்பாக யாழ் குடாநாட்டிலோ அல்லது யாழ் குடாநாட்டுக்கு அண்மித்த ஏனைய மாவட்டங்களின் ஒரு பகுதியிலோ சர்வதேச விமான நிலையம் ஒன்று தேவை என்பது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

இலாபம் குவிக்கும் குடிநீர் வியாபாரம்

உலகில் தற்போது 20 ஆயிரம் கோடி லீற்றர் போத்தல் தண்ணீர் வியாபாரம் நடக்கிறது. இது வசதி மிக்கவர்களுக்கும் மட்டுமே வாங்கிக் குடிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. உலகில் இந்தப் போத்தல் குடிநீரை அனுபவிக்கும் வாய்ப்பு முக்கால்வாசி மக்கள் தொகையினருக்குக் கிடையாது. ஆனால், இந்தத் தொழில் மூலம் உலகில் அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவாக உள்ள வளங்களை ஒரு சில சர்வதேச கம்பனிகளும், அந்தந்த நாடுகளிலுள்ள சில நூறு தேசிய உள்நாட்டுக் கம்பனிகளும் சில ஆயிரம் சிறு முதலாளிகளும் தங்கள் பண்பைகளை விரைவாக நிரப்பி குறுகிய காலத்தில் சொத்துக்களைக் குவித்துக் கொள்கின்றார்கள்.

கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு இந்த உலகத்தில் குடிப்பதற்கு நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஆனால், குடிநீரை போத்தல்களில் அடைத்து வியாபாரம் செய்யும் தொழில் நிறுவனங்களே கொள்ளை இலாபங்களை குவிக்கின்றன. அள்ளு கொள்ளை இலாபங்களால் மூல தனத்தை குறுகிய காலங்களிலே பல மடங்கு குவித்துக் கொள்வதற்கு சுலபமான தொழிற்சாலைகளாக குடிநீரை போத்தல்களில் அடைத்து விற்கும் வியாபாரம் காணப்படுகிறது.

2006 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் மெக் சிக்கோவில் 120 நாடுகள் கூடிய "நான்காவது உலக தண்ணீர் மாமன்றம்" மக்களுக்கு பாதுகாப்பான நல்ல குடிநீர் வழங்குவதை அடிப்படை மனித உரிமையாகப் பிரகடனப்படுத்துதல் என்பதைத் தீர்மானமாக எடுக்க முடியாமல் போனது. ஆனால்,

இந்த உலகில் போத்தலில் தண்ணீர் அடைத்து விற்கும் வியாபாரம் நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. இன்றைக்கு சுமார் பத்தாயிரம் கோடி டாலர்கள் (இலங்கைப் பணத்தில் 15 இலட்சம் கோடி ரூபாய் பெறுமதியான) வியாபாரமாக இந்த போத்தல் தண்ணீர் வியாபாரம் பெருகியிருக்கிறது. இந்த தொழில் வியாபாரம் பெருக்கம் பரந்துபட்ட பொதுமக்களுக்கான சுற்றுச்சூழலை நாசமாக்குகின்றன அனைத்து நல்ல தண்ணீர் நிலைகளையும் அசத்தம் செய்கின்றன.

உலகில் தற்போது 20 ஆயிரம் கோடி லீற்றர் போத்தல் தண்ணீர் வியாபாரம் நடக்கிறது. இது வசதி மிக்கவர்களுக்கும் மட்டுமே வாங்கிக் குடிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. உலகில் இந்தப் போத்தல் குடிநீரை அனுபவிக்கும் வாய்ப்பு முக்கால்வாசி மக்கள் தொகையினருக்குக் கிடையாது. ஆனால் இந்தத் தொழில் மூலம் உலகில் அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவாக உள்ள வளங்களை ஒரு சில சர்வதேச கம்பனிகளும், அந்தந்த நாடுகளிலுள்ள சில நூறு தேசிய உள்நாட்டுக் கம்பனிகளும் சில ஆயிரம் சிறு முதலாளிகளும் தங்கள் பண்பைகளை விரைவாக நிரப்பி குறுகிய காலத்தில் சொத்துக்களைக் குவித்துக் கொள்கின்றார்கள்.

இந்தியாவில் இந்தப் போத்தல் குடிநீர் உற்பத்தியை சராசரியாகப் பார்த்தால் தலா நபருக்கு 5 லீற்றருக்கும் குறைவான அளவாகவே உள்ளது. அதேவேளை உலகம் முழுவதும் உற்பத்தி செய்யப்படும் அடைக்கப்பட்ட போத்தல் குடிநீரானது தலா நபருக்கு ஆண்டுதொடர்ந்து 24 லீற்றராக உள்ளது.

இந்தத் தொழிலானது இந்தியாவில் 1999 இல் 150 கோடி லீற்றராக மட்டுமே இருந்தது. 5 ஆண்டுகளுக்குள் மூன்று மடங்குக்கும் மேலாகப் பெருகி 500 கோடி லீற்றராக பெருகியது உலகில் இந்தியா சனத் தொகை ரீதியில் இரண்டாவது பெரிய நாடாக இருக்கின்ற போதிலும் அடைக்கப்பட்ட போத்தல் குடிநீர் வியாபாரத்தில் 10வது இடத்திலேயே இந்தியா உள்ளது.

இந்த குடிநீர் வியாபாரம் இந்தியாவில் ஏனைய அனைத்து தொழில் துறைகளையும் விட வேகமாக அதிகரித்து -அதாவது ஆண்டுக்கு 25 சதவீத வளர்ச்சியைக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கு 1200க்கு மேற்பட்ட உற்பத்தியாளர்கள் இந்தப் போத்தல் தண்ணீர் உற்பத்தித் தொழிலில் உள்ளனர். முறையான வியாபார அடையாளங்களுடன் (லேபல்களுடன்) சுமார் 120 உற்பத்தி

யாளர்களே உள்ளனர். இத்துறையில் விற்பனைக்கு வரும் 80 சத வீதமானவை சிறிய அளவில் தயாரிக்கும் உள்ளூர்த் தொழில்களாகவே உள்ளன.

பெரும் கொம்பனிகளான பார்லே பில்லேரி, கொக்கா கோலா, பெப்சிக்கோ, பார்லி அக்ரோ, மோகன் மீக்கின்ஸ், எஸ்.கே.என் புறுவெரீஸ் போன்ற பெரும் கொம்பனிகளே இந்த அடைக்கப்பட்ட போத்தல் குடிநீர் தொழிலில் பெரும் ஆதிக்கம் செலுத்துபவையாக உள்ளன.

திறந்த பொருளாதார முறைமையினால் கட்டற்ற முறையில் இலாபங்களை

திரட்டிக் கொள்வதற்கு வகையாக கட்டவிழ்த்து விடப்படுகிற பல வியாபாரங்களில் இந்த போத்தல் குடிநீர் வியாபாரம் பிரதானமான ஒன்றாகும்.

இந்தியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கணிப்பீன்படி (இந்திய ரூபாயில்) ஒரு லீற்றர் போத்தல் குடிநீர் அடைப்பதற்கான உற்பத்திச் செலவு சராசரியாக மூன்றரை ரூபாய்கள். இந்த செலவுக்குள் பிளாஸ்டிக் போத்தல், அதன்மூடி, அதன் லேபல், காட்போட் பெட்டி, போக்குவரத்துச் செலவு ஆகியனவும் உள்ளடங்குகின்றன.

உண்மையில் நீரை சுத்திகரிப்பதற்கும் இதன் தயாரிப்பில் ஈடுபடுத்தப்படும் உழைப்புக்குமான செலவு ஒரு லீற்றர் குடிநீர் அடைக்கப்பட்ட போத்தலுக்கு இந்தியப் பணத்தில் வெறும் 30 காசுகளே செலவாகின்றன. ஆனால் இந்த குடிநீர் போத்தல் நுகர்வோரை சென்றடையும் பொழுது 15

மொத்த இந்தியாவில் இந்த குடிநீர் உற்பத்தி மையங்கள் 1200 உள்ளன. இதில் 600 மையங்கள் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் உள்ளன. தமிழ்நாட்டில் உள்ள தூய குடிநீர் தட்டுப்பாட்டை லாபங்களாக குவிக்கும் தொழிலாக போத்தலில் அடைத்து விற்கும் தண்ணீர் வியாபாரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

நிலத்தின் மேற்பரப்புக்கு தனிநபர் உரிமை எல்லைகளை வரையறுப்பது போல நிலக்கீழ் தண்ணீருக்கு தனிநபர் உரிமை எல்லைகளை வரையறுக்க முடியாது. ஆனால், நிலத்தை வைத்திருக்கும் தனிநபர்கள் அல்லது தனியார் நிறுவனங்கள் தமது உரிமைக்கு உட்பட்ட நிலத்திற்குக் கீழே இருந்து எவ்வளவு தண்ணீரையும் என்ன விதத்திலும் என்ன நோக்கத்திற்காவும் உறிஞ்சி எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று வழங்கப்படும் தனி உரிமை

நீரை ஏறத்தாழ இலவசமாகவே பெற்று, அதை போத்தலில் அடைத்து அள்ளு கொள்ளையாக வியாபாரம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவின் வறண்ட மாநிலங்களில் ஒன்றான இராஜஸ்தானின் தலைநகரமான ஜெய்ப்பூருக்கு அருகில் உள்ள ஓர் கிராமமான காலதேரா என்ற இடத்தில் அமைந்துள்ள கொக்கா கோலா கம்பனி 2003 ஆம் ஆண்டு கணக்குப்படி அவ்வாண்டு வெறுமனே அந்த மாநில அரசாங்கத்திற்கு 25000 ரூபாய் மட்டும் செலுத்தி விட்டு ஒரு நாளைக்கு ஐந்து இலட்சம் லீற்றர் நிலக்கீழ் நீரை தனது போத்தல் நீர் வியாபாரத்திற்கு உறிஞ்சிக்கொண்டது.

ஆனால் இதே கொம்பனிகள் (இந்தியப் பெறுமதியின் படி) அமெரிக்காவில் 1000 லீற்றர் தண்ணீருக்கு 1990 ஆம் ஆண்டு 21 ரூபாய்களை அமெரிக்க அரசுக்குச்

செலுத்தினர். இங்கிலாந்தில் அதே காலகட்டத்தில் 1000 லீற்றருக்கு 90 ரூபாய் செலுத்தினர். கனடாவில் 76 ரூபாய் செலுத்தினர். ஆனால், இந்தியாவிலோ அதே 1000 லீற்றருக்கு வெறும் 5 சதம் மட்டும் செலுத்தியுள்ளனர்.

தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் புரொன்ட்லைன் (FRONTLINE) சஞ்சிகையில், டெல்லியில் அமைந்துள்ள விஞ்ஞானத்திற்கும் சூழலுக்குமான நிலையத்தின் இயக்குனர் சந்திரபூசன் அவர்களினால் எழுதப்பட்ட ஒரு கட்டுரையில் எடுக்கப்பட்ட தரவுகள், தகவல்களின் அடிப்படையிலேயே அடைக்கப்பட்ட போத்தல் குடிநீர் வியாபாரம் பற்றி மேலே கூறப்பட்ட விடயங்கள் இக்கட்டுரையாளரால் எழுதப்பட்டு உள்ளது.

இதை வாசிக்கும் அன்பர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் சமூக அக்கறை கொண்டோர் இலங்கையிலும் நாளாந்தம் பெருகிவரும் அடைக்கப்பட்ட போத்தல் குடிநீர் வியாபாரம் பற்றி ஆழமாகவும் நிதானமாகவும் சிந்திக்க வேண்டும். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தின் நிலக்கீழ் நீர் மாசடைந்திருப்பது பற்றிய விவாதங்களும், அதற்கான உடனடித் தீர்வுகளில் மத்திய மற்றும் மாகாண அரசுகள் விரைந்து நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும் விதமாக ஏதும் செய்யாமல் மேன்மேலும் மக்களைக் குழப்பமுறச் செய்வதிலும் விவாதங்களைச் சிக்கலாக்குவதுமே இங்கு நடைபெறுகிறது.

இந்த நிலைமைகள், இங்கு அடைக்கப்பட்ட போத்தல் தண்ணீர் வியாபாரம் மிக வேகமாக விரிந்து பல்கிப் பெருகுவதற்கே துணையாகக் காணப்படுகின்றன.

இங்கு ஒரு போத்தல் தண்ணீரின் விலை ஒரு லீற்றர் பசுப்பாலின் விலையை விட அதிகமாக இருப்பது பற்றி புத்திஜீவிகளோ, சமூகப் பிரமுகர்களோ யாரும் கவனத்தில் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மக்களுக்கு நல்ல குடிநீர் கிடைப்பதற்கு நடைமுறைக்குச் சாத்தியமான சரியான உடனடி மாற்று ஏற்பாட்டை மேற்கொள்வதில் யாரும் அக்கறை காட்டுவதாய்த் தெரியவில்லை.

சுண்ணாகம் நிலக்கீழ் நீரில் எண்ணெய் கலக்கப்பட்டதைக் கண்ட நாள் தொடக்கம் அதனை அரசியலாக்கி, நடைமுறையாக முடியாத தீர்வுகளை விவாதங்களாக்கி இருப்பவர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ இங்கு அடைத்த போத்தல் தண்ணீர்

Cap cost	Rs. 0.25
Bottle cost	Rs. 1.5-2.5
Treatment cost	Rs. 0.10-0.25
Label cost	Rs.0.15-0.25
Carton cost	Rs.0.50
Transportation cost	Rs.0.10-0.25
Other costs (eg. Tape & case)	Rs. 0.25
Total cost excluding labour	Rs.3.5 (approx)
Total cost to manufacturer	Rs.4.75 (approx)
Selling cost	Rs.10-15

ரூபாய்கள் தொடக்கம் 20 ரூபாய்கள் வரைக்கும் விற்கப்படுகிறது.

இந்த அடைக்கப்பட்ட போத்தல் குடிநீர் வியாபாரம் பல்வேறு அளவு போத்தல்களில் விற்கப்படுகிறது. 300 மில்லி லீற்றர் போத்தல் தொடக்கம் 50 லீற்றர் போத்தல் வரை விற்பனை செய்யப்படுகிறது. பார்லே கொம்பனி இந்த குடிநீர் வியாபாரத்தில் மொத்தத்தில் 40 வீதத்தை தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளது. சின்லே மற்றும் அக்குவா பினா ஆகியவை 20 தொடக்கம் 25 வீதத்தை இதற்கான வியாபாரச் சந்தையை தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளன.

பல கோடி மக்களின் நிலங்களை வறண்ட பூமியாக்கி விடுகிறது.

நிலக்கீழ் நீரைப் பெறுவதற்கு பூமியின் அடியை நோக்கி மேலும் மேலும் தோண்டிய பின்பு கடைசியில் அரைச்சாண் வயிற்றுக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு குடும்பப் பெண்கள் 5 கிலோமீற்றர் 10 கிலோமீற்றர் என குடங்களுடன் அலைய வேண்டி ஏற்படுகிறது. விவசாயிகளின் கைகளில் நிலங்கள் இருந்தும் அதில் பசுமைகளை ஏற்படுத்த முடியாத கட்டாய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இலங்கை மற்றும் இந்திய நாடுகளில் இந்த போத்தல் குடிநீர் உற்பத்தியாளர்கள் மூலப்பொருளான நிலக்கீழ்

வியாபாரிகளின் செல்வம் கொழிக்கும் செழிப்பான வியாபாரத்திற்கு புதியதொரு சந்தையை இலவசமாகவே வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

கிணற்றில் எண்ணெய் கசிவு ஏற்பட்ட விவகாரத்தில் மின்சார உற்பத்தி வியாபாரிகள் லஞ்சம் கொடுத்தார்களோ! இல்லையோ! அடைத்த போத்தல் தண்ணீர் வியாபாரிகள் சகல வளமும் பலமும் உள்ள சர்வதேச வல்லவர்கள். அவர்கள் இடம்பிடித்து விட்டார்கள் என்றால் பின்னர் அவர்களை யாராலும் எழுப்ப முடியாது. பிரமுகர்கள் எல்லாம் அவர்கள் பின்னாலேயே நிற்பார்கள்.

இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் புதிய அரசியல் யாப்பை நிரந்தர நன்மாதீர்க்கானதாக ஆக்க வேண்டும்

தொழில், அடிப்படை உதியம், இலவசக்கல்வி, இலவச வைத்தியம், முதியோர் விடுதிகள், சிறுவர் பாதுகாப்பு இல்லங்கள், மின்சாரம், குடிநீர், உணவு, இருப்பிடம் என்பன அரசியலமைப்பால் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

தோழர் சகு சிறிதரன்

இலங்கை மனிதவாழ்வுக்குப் பாதுகாப்பு பான நாடு என்று உணரும் வகையில் அரசியல் யாப்பு சீர்திருத்தங்கள் நிகழ வேண்டும்

இலங்கையில் நம்பிக்கையளிக்கும் செய்தியாக புதிய அரசியல் யாப்புப் பற்றி பேசப்படுகிறது. அவ்வாறானால், அது மதச்சார்பற்றதாகவும் இலங்கையின் சகல மொழிகளிலும் தேசியகீதம் இசைக்க அனுமதிப்பதாகவும் இருக்க வேண்டும். இது மிகச் சிரமமான காரியமே. மத இன பெருமித உணர்வு கொண்டோர் கூக்குரல் இடுவார்கள், தெருவில் இறங்குவார்கள்.

இந்தியாவை மிகப்பெரும் ஜனநாயக நாடாக மாற்றுவதில் காந்தியடிகளின் அற அரசியல் இவ்வாறல்ல நேரு மற்றும் அம் பேத்காரின் விரிந்த பார்வைகள் பாரபட்சங்களை இல்லாது ஆக்குவது தொடர்பான அக்கறைகள் அவர்களின் அரசியல் யாப்புக்கான அடிப்படைகள் ஆயின.

தற்சூபாது அத்காரக; கட்டமைப்பாக

தம:மை மாற்றய்ருக:கும;

சூசவைத:துறை உண்:மையான

அாத:தத:தல்:மக:களுக:சூச:சூசவைகள்.

சேய:ஹம்: துறைகளாக மாற்றம்;

பேறுவதற்கான போற்முறைகளைக;

கோண:ருக:க சூவன:டும.

அந்த அரசியல் யாப்பு நிறைகுறை களுக்கு அப்பால் பல இன, மத, கலாச்சார வண்ணங்களின் கலவையான இந்திய வாழ்வின் அச்சாணியாக இருக்கிறது. இந்திய நாட்டின் சமூகங்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப அது கடந்த 60 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நெகிழ்வடைந்து வந்திருக்கிறது.

எமது அரசியல் யாப்பு இலங்கை மக்களின் சமூக ஜனநாயக பொருளாதார மற்றும் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதாக மேம்படுத்துவதாக அமைய வேண்டும். உலகத்தால் பாராட்டப்படக் கூடிய ஒரு முன்னுதாரண அரசியலமைப்பாக இருக்க வேண்டும்.

தனி மனிதர்களிடம் அதிகாரங்கள் குவிவது தடை செய்யப்பட வேண்டும்

பாராளுமன்றம், மாகாணசபை, உள்ளூர் ராட்சிச் சபைகள் கூட்டாகச் செயற்படுவதற்கான நிலைமைகளை ஊக்குவிப்பதாக அமைய வேண்டும்.

சித்திரவதைகளைக் காணாமற் போகச் செய்தல் வேண்டும் - இல்லாதொழிக்க வேண்டும்.

இன மத வாதம் பேசுவது - எழுதுவது அந்த வகையில் ஊர்வலம் நடத்துவது என்பன தடை செய்யப்பட வேண்டும்.

வேலை நிறுத்தம் மற்றும் தமது கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி மக்கள் இயக்கம் நடத்துவதற்கான அடிப்படை உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்

மாறுபட்ட கருத்துக்களை எழுதுவதற்கும், பேசுவதற்குமான சுதந்திரம் முழுமையாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

இலங்கையில் வாழும் பல்லினங்களினதும் வாழ்க்கைப் பாங்கை தெளிவாக - சட்டெனப் புலப்படுத்துவதாக அமைய வேண்டும்.

சாதி, மதம், பால், வயது சார்ந்த அநீதிகளுக்கு - வன்முறைகளுக்கு இடமளிக்காததாகவும் மூன்றாம் பாலினத்தினர், மாற்றுத் திறனாளிகளின் உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதாகவும் அமைய வேண்டும்.

சமூகப் பாதுகாப்பிற்கு முன்னுரிமைகளை அளிப்பதாகவும் இருக்கவேண்டும்

தொழில், அடிப்படை உதியம், இலவசக் கல்வி, இலவச வைத்தியம், முதியோர் விடுதிகள், சிறுவர் பாதுகாப்பு இல்லங்கள், மின்சாரம், குடிநீர், உணவு, இருப்பிடம் என்பன அரசியலமைப்பால் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

கல்விக்கும் - வாழ்விற்கும் - சுற்றாடலுக்குமான தொடர்புகள் - சீர்திருத்தங்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டும்.

உடல், மன ஆரோக்கியத்திற்கான சமூகக் கட்டமைப்புகள் - பாடசாலைகள் கிராமங்கள் தோறும் அமைக்கப்படுவதற்கான சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

சமூகத்தின் அனைத்து மட்டத்திலும் ஜனநாயகம், மனித உரிமைகள் பற்றிய போதனைகள் கட்டாயமாக்கப்படல் வேண்டும்.

மக்கள் தமது கோரிக்கைகளை முன்வைப்பதற்கான - வன்முறையற்ற வழிகளில் கோருவதற்கான சுதந்திரச் சதுக்கங்கள் நாடளாவிய அளவில் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

13 ஆவது அரசியல் யாப்பின் கீழான அதிகாரங்கள் அதன் உண்மையான அர்த்தத்தில் நிலம், சட்டம் - ஒழுங்கு, நிதி அதிகாரங்களுடன் புதிய அரசியலமைப்பில் இடம்பெற வேண்டும். அதில் எவ்வித மயக்கங்களுக்கும் இடமளிக்கக் கூடாது.

சுற்றாடலுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் பேணத்தக்க முறையில் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். சூறையாடல்களுக்கு இடமளிக்கக் கூடாது.

தற்போது அதிகாரக் கட்டமைப்பாக தம்மை மாற்றியிருக்கும் சேவைத்துறை உண்மையான அர்த்தத்தில் மக்களுக்கு சேவைகள் செய்யும் துறைகளாக மாற்றம் பெறுவதற்கான பொறிமுறைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

அது கிராம சேவகர் மட்டத்திலிருந்து அரசு அதிபர், அமைச்சர் செயலாளர்கள் வரை உள்ளூராட்சி சபை உறுப்பினர்களிலிருந்து மாகாணசபை மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சரவை வரை சட்டம் ஒழுங்குத் துறையின் எல்லைகள் - கடமைகள் - பொறுப்புக்கள் பற்றி மிகக் கவனமாக வரையறுக்கப்பட வேண்டும். மக்களுக்கு உதவும் வகையில் மறுசீரமைப்புகள் நிகழ வேண்டும்.

அதேபோல் பாதுகாப்புத் துறையும் பல்லினப்பாங்குடையதாகவும் சிவில் விடயங்களில் தலையிடாததாகவும் நாட்டின் தேவைக்கு ஏற்ப அளவு மற்றும் குணம்சரீதியில் மாற்றங்கள் நிகழ்த்தப்பட வேண்டும்.

அத்துமீறல்கள் பொதுமக்களை அவமரியாதை செய்தல் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இங்கு நிகழ்கின்றன.

அதிகாரிகளின் தோரணைகள் மாற்றப்பட வேண்டும். மக்களின் சேவகர்கள் என்ற உணர்வு அவர்கள் மத்தியில் பதியும் வகை செய்தல் வேண்டும்.

புதிய அரசியல் யாப்பு ... 1 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கூடியது அல்ல என்ற விவாதம் தமிழர்கள் மத்தியில் பரவலாகக் காணப்படுகிறது.

13 ஆவது திருத்தம் ஒரு சரியான தீர்வாக அமையவில்லை என்று கூறியே முன்னர் ஜனாதிபதி சந்திரிகா அவர்கள் 1995 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஏறத்தாள சமஸ்தி அமைப்பை அண்மித்த வகையான ஒரு தீர்வுத்திட்டத்தை வழங்குவதற்கு முயற்சித்தார். 2000 ஆம் ஆண்டு அத்திட்டத்தினை பாராளுமன்றத்தில் ஒரு புதிய அரசியல் யாப்பை உருவாக்கும் முறையாகச் சமர்ப்பித்திருந்தார். ஐக்கிய தேசியக்கட்சியும், சிங்களதேச இனவாதிகளும், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பிரதிநிதிகள் உட்பட குறுகிய தமிழ்த் தேசவாத இனவாதிகளும் அத்திட்டத்தினை சட்டமாகாத வகையில் முடக்கிவிட்டனர்.

பின்னர் ஜனாதிபதியாக வந்த மஹிந்த ராஜபக்ஸ அவர்கள் புலிகள் யுத்த களத்தில் இருந்த வரை நாட்டுமக்களுக்கும் சர்வதேச சமூகத்திற்கும் 13 ஆவது திருத்தத்தில் வழங்கப்பட்டதைவிட மேலும் அதிகளவான அதிகாரங்களை மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கத் தயராக இருப்பதாக வாக்குறுதிகளை வழங்கினார். ஆனால், புலிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தில்

இராணுவ வெற்றியைப் பெற்றதைத் தொடர்ந்து 13 ஆவது திருத்தத்தின் மூலம் வழங்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரங்களைக் கூட வழங்க மறுத்தது மட்டுமல்லாது தமது ஜனாதிபதி பதவியையும் மூன்றில் இரண்டு பங்கிற்கு மேலாக பாராளுமன்றத்தில் அவர் கொண்டிருந்த பிரதிநிதித்துவ சக்தியையும் பயன்படுத்தி மாகாணசபைகளை நந்த வகையிலும் அர்த்தமற்றவையாக - வெறுமனவே ஒரு காட்சிப்பொருளாக மாற்றி வைத்திருந்தார்.

இப்போது ஆட்சியில் உள்ள ஜனாதிபதி மைத்திரி மற்றும் பிரதமர் ரணில் ஆகியோரின் கூட்டாட்சியாக அமைந்துள்ள தேசிய ஒற்றுமை அரசாங்கம் புதியதொரு அரசியல் யாப்பினை கொண்டு வருவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது.

ஜனவரி 9 ஆம் திகதி ஜனாதிபதி மைத்திரி அவர்கள் புதிய அரசியல் யாப்பு தொடர்பாக நாட்டு மக்களுக்கு உரையாற்றவுள்ளார். புதிய அரசியல் யாப்பில் அரசியற் தீர்வு, தேர்தல்முறை சீர்திருத்தம், நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறையை முற்றாக நீக்கி பிரதமர் ஆட்சியைக் கொண்டு வருதல் ஆகிய மூன்று விடயங்களை பிரகாசமாக உள் எடக்க உள்எனார்.

ஜனாதிபதி மைத்திரி அவர்கள் தமது உரையில் புதிய அரசியல் யாப்பு தொடர்பான பிரதான இலக்குகளையும் உள்ளடக்கங்களையும் வெளியிடுவார் எனத் தெரிகிறது. இவை தொடர்பாக பிரதமர் ரணில் அவர்கள் தமது கருத்துக்களை ஏற்கனவே வெளியிட்டுள்ளார். புதிய அரசியல் அமைப்புத் தொடர்பாக பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் அமைச்சருமான நிமால் சிறிபால டி சில்வா தலைமையில் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி விசேட குழு ஒன்றினை அமைத்து அதன் நிலைப்பாடுகளை வெளியிடும் என அமைச்சர் டிலான் பெரேரா தெரிவித்துள்ளார்.

ஜனாதிபதி, பிரதமர், மற்றும் அமைச்சர்களின் கருத்துக்களில் ஒரு பொது விடயம் காணப்படுகிறது. அதாவது ஒற்றையாட்சி அமைப்பு முறைக்குள்ளேயே மாகாண சபைகளுக்கு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட உள்ளது என்பதே.

அதிகப்பமான அதிகாரங்கள் மாகாண சபைக்கு வழங்கப்படும் என பிரதமர் அவர்கள் கூறியுள்ள போதிலும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஒன்றான ஒஸ்ற்றியாவில் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரப்பகிர்வு முறை மாதிரியாகக் கொள்ளப்படும் என்பது இங்கு புல கேள்விகளை எழுப்புகிறது.

தற்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆணைக் குழுக்கள் வெறுமனே மக்களின் கோரிக்கைகளைக் காலம் தாழ்த்தும் அதிகார மட்ட சம்பிரதாயங்களாக ஆகி விடாமல் உண்மைகளையும் சட்ட ஆட்சியையும் நிலைநிறுத்துவனவாக அமைவதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

உலகத்திடம் மனித உரிமை முன்னாயகம் போருளாதார சமத்துவம்; உலக சமாதானம்; அம்:சை என்பனவற்றை வலுறுத்துவது முபேருவார்யான நாடுகள் டைசூய இலாளுகை தோடாபான நல:லேணை:தை வளாடபதுமு பாதுகாப்பு:பான நாடு என:ற நல்லயை உருவா:குவது ம்க மு:க:யமான வ்ய:புளசுளாகூ:ய

ஊழல் அதிகார துஸ்பிரயோகம் தொடர்பாக மக்கள் இலகுவாக அணுகி துரிதமாக தீர்வைப் பெறக் கூடிய பொறிமுறைகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

சமூகப் பொறுப்புணர்ச்சி, கடமை, கண்ணியம் உடைய உண்மையான, நேர்மையான மக்கள் பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்படும் விதமான தேர்தல் முறை இங்கு நடைமுறையாக வேண்டும். ஆங்கிலப் பாராளுமன்ற தேர்தற் பாரம்பரியத்துடன், சகல மக்களையும் கருத்திற்கெடுத்த விதமானதோர் தேர்தல் முறைச் சீர்திருத்தம் இங்கு அவசியப்படுகிறது.

சலுகை பெற்ற அணியினர் என்ற ஒரு பகுதியினரை உருவாக்கிக் கொண்டிருப்பது தொடர்ந்தும் சமூக அமைதியின்மைக்கே வழிவகுக்கும். பொதுத் தேவை கருதிய சலுகைகள் மற்றும் அனாவசியமான சலுகைகளுக்கு இடையேயுள்ள வேறுபாடு பற்றிய பிரக்ஞை வேண்டும்.

உலகத்திடம் மனித உரிமை, ஜனநாயகம், பொருளாதார சமத்துவம், உலக சமாதானம், அஹிம்சை என்பனவற்றை வலியுறுத்துவது, பெருவாரியான நாடுகளிடையே இலங்கை தொடர்பான நல்லெண்ணத்தை வளர்ப்பது, பாதுகாப்பான நாடு என்ற நிலையை உருவாக்குவது மிக முக்கியமான விடயங்களாகும்.

ஒற்றையாட்சி அமைப்பு நீக்கப்படுவதற்கான தீர்மானம் இல்லாத போதிலும் புதிய அரசியல் யாப்புத்திட்டம் நாட்டு மக்களின் அங்கீகாரத்தையும், நியாயாதிக்கத்தையும் பெறுவதற்காக சர்வசன வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படும் எனவும் கூறப்படுகிறது. இதுவொரு அரசியல் நெருக்கடியை உருவாக்கி விடாதா என்ற கேள்வியும் இங்கு உள்ளது.

ஒற்றையாட்சி முறைக்குள்ளேயே அரசியல் தீர்வு என்பதனை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு எவ்வளவு தூரம் ஒற்றுமையாக நின்று ஏற்றுக்கொள்ளப்போகிறது என்பதுவும் ஒரு கேள்வி? அதேவேளை இதனை சமஸ்தி, இரு தேசங்கள், தாயகம், சுயநிர்ணய உரிமை என சுலோகங்களை முன்வைத்து அரசியல் நடாத்தும் தமிழ்க் கட்சிகள் எவ்வாறு இதனை தமது அரசியல் நலனுக்காகப் பயன்படுத்தப் போகிறது என்பது மற்றொரு கேள்வி?

மாஹாதேவி தான் கிடைக்காவிட்டாலும் சாத்தியமாகக் கிடைக்கவுள்ள நியாயமான ஒரு அரசியற் தேவியை ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறார்களா? அல்லது மரண தேவியை அடைந்தாலும் பரவாயில்லை வேறு எந்தவொரு தேவியையும் ஏற்கப் போவதில்லை என தமிழ் மக்கள் இருக்கப் போகிறார்களா? என்பதனை பொறுத்திருந்தே பார்க்க வேண்டும்.

நல்ல வல்லாட்சியை வேண்டியே மக்கள் புதிய தேசிய ஒற்றுமை ஆட்சியை ஆக்கினார்கள் நிலைப்பதும் நீடிப்பதும் அதன் கைகளிலேயே உள்ளது

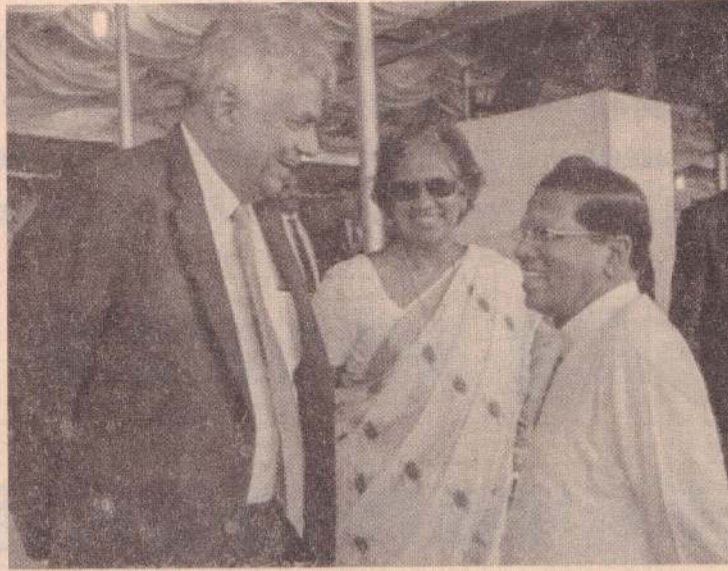
இலங்கையின் தேசிய ரீதியான இன, மத மற்றும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகள் தருவதாக பெரும் வாக்குறுதிகளை இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள்

2005 தொடக்கம் 2015 வரையான ராஜபக்ஷாக்களின் ஆட்சியானது குடும்ப சர்வாதிகார ஆட்சி, ஊழல்கள் மோசடிகளின் ஆட்சி, அரசு பயங்கரவாத ஆட்சி, இராணுவ ஆட்சி, பேரினவாத ஆட்சி என அடையாளம் காட்டப்பட்டதனாலேயே 2015 ஜனவரி 8ம் திகதி நடந்த ஜனாதிபதித் தேர்தல் மூலம் ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களின் தலைமைக்கு மக்கள் ஆட்சியை மாற்றினார்கள். மேலும் அதனை எதிர்வரும் 5 ஆண்டுகளுக்கு உறுதிப்படுத்தும் விதமாக கடந்த ஆகஸ்டில் நடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தல் முடிவுகள் அமைந்தன.

அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பிடிப்பதற்கு ஒன்றுக்கு எதிராக மற்றது போட்டி போடும் வரலாற்றைக் கொண்ட இலங்கையின் இரண்டு பிரதான கட்சிகளும் கூட்டாக ஆட்சி அமைத்து ஜனநாயகத் தேர்தல் முறைக்கே ஒரு புது விதமான ஆட்சியமைப்பை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இது நல்ல தொரு மாற்றமே. அதேவேளை மக்களின் பெரும் எதிர்பார்ப்புக்களையும் இந்த ஆட்சி சாதித்தாக வேண்டும்.

அரசியல், சமூக ரீதியாக நோய்வாய்ப்பட்டு பிளவுபட்டிருக்கும் இலங்கையின் தேசிய ரீதியான இன, மத மற்றும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகள் தருவதாக பெரும் வாக்குறுதிகளை இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

நாட்டில் கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த இறப்புகள், அழிவுகள், இழப்புகள் தொடர்பான உண்மைகளையும் அனுபவங்களையும் கற்றறிந்து எதிர்காலத்திற்

கான தேசிய நல்லிணக்கத்தையும் சகோதரத்துவத்தையும் சமத்துவத்தையும் சமாதானத்தையும், கட்டியெழுப்பப் போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வலிமையானதொன்றாகக் கட்டியெழுப்பி நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தில் செழிப்புகளை ஏற்படுத்தப் போவதாக தொடர்ந்தும் கூறிவருகிறார்கள். நாட்டு மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் அனைத்தையும் உறுதிப்படுத்துதல், மாகாணங்களுக்கு முறையாக அதிகாரப் பகிர்வை வழங்குதல், ஆட்சி அமைப்பிலும் அரசு நிர்வாகங்களிலும் நிலவுகின்ற ஊழல் மோசடிகளை இல்லாதொழித்தல், சகலரும் சட்டத்தின் முன் சமன் என்ற

வகையில் சட்டத்தின் ஆட்சியை நிலைநாட்டுதல் ஆகியவற்றுக்காக அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டு வருவதாகக் கூறிவருகிறார்கள்.

நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தைக் காத்தல், தேர்தல் ஆணையகத்தின் செயற்பாடுகளில் அரசியல் தலையீடுகள் எதுவுமின்றி இருக்கும் வகையாக அதன் சுயாதீனத்தைப் பேணுதல், அரசு பொது நிர்வாகிகள் எவரும், யாருக்கும் பயமின்றி சட்டப்படி அவரவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள கடமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் மக்களின் நலன் கருதியும் நாட்டின் முன்னேற்றம் கருதியும் செயற்படுத்துவதற்குத் தேவையான ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகிய விடயங்கள் தொடர்பாக அரசியல் யாப்பில் 19 வது திருத்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டது மட்டுமல்லாது தொடர்ந்து அவை நடைமுறையில் செயற்பட எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுமென தொடர்ந்து வாக்குறுதி வழங்கி வருகிறார்கள்

இவ்வாறாக வாக்குறுதிகளை வழங்கியும் பிரகடனங்களை வெளியிட்டும் அரசு கட்டிலில் அமர்ந்திருக்கின்ற இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் அவற்றை மக்கள் எதிர்பார்த்தடி நடைமுறைகளாக்குவதன் மூலமே தமது முழு ஆட்சிக்காலத்தையும், கொண்டு செலுத்தமுடியும் இல்லாவிடில் மக்கள் மீண்டும் ஆட்சி மாற்றத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்குவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

அழியா வரம் பெற்றி ...

1 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கையில் சில சுழல் கைத்துப்பாக்கிகள் மட்டுமே கொண்ட தமிழ் இளைஞர்களின் வன்முறை அரசியலை நவீன கைத்துப்பாக்கிகள், இயந்திரத் துப்பாக்கிகள் என வளர்த்துவிட்டது அன்றைய அரசின் அதிகாரத் திமிர்கொண்ட பயங்கரவாதமே.

1979 இல் உலகிலுள்ள மிகக் கொடுமையான அம்சங்களை எல்லாம் உள்ளடக்கிய வகையாக ஒரு பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை ஜே.ஆர்.கொண்டு வந்து தமிழ் இளைஞர்கள் மீது அரசு பயங்கரவாதத்தைக் கட்டவிழ்த்து விட்டார். அதுவே முப்பது ஆண்டுகால யுத்தத்திற்கும், நாடு சீரழிந்து சின்னாபின்னமாகுவதற்கும் வழிவகுத்தது.

அரசுக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான அரசியல் முரண்பாடுகளை ஜனநாயக அரசாங்கங்கள் அரசியற் பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் விரைந்து தீர்க்க வேண்டும். மாறாக, அவசர காலச்சட்டம், பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம், இராணுவம், பொலிஸ் என்பவற்றில் நம்பிக்கை வைத்து கைது செய்தல், சிறையில் அடைத்தல், சித்திரவதைகள் செய்தல், இரவோடிவாகக் கொலைகள் செய்து பயமுறுத்துதல் போன்ற அரசு பயங்கரவாத முறைகளைக் கையாள்வதால் சமாதானத்தையோ சட்ட ஒழுங்கையோ நிலைநாட்ட முடியாது. மாறாக, நாடு யுத்தக் காடாக மாறுவதும், மக்களும் தலைவர்களும் வகை தொகையின்றி அழிக்கப்படுவதற்குமே துணை செய்யும் என்பதே இலங்கையின் கடந்த கால வரலாறு.

கடந்தகால அனுபவங்களிலிருந்து பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ள ஆணைக்குழு விசாரணைகள்தான் அவசியமென்றில்லை. ஓரளவு பொது அறிவே போதுமானதாகும்.

யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இன்னமும் நடைமுறையிலுள்ள பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் நீக்கப்படவில்லை என்றால், சட்ட ஒழுங்குகளை நிலை நாட்டலையும், வன்முறை நடவடிக்கைகளை தடுத்தலையும் கட்டுப்படுத்துதலையும் சாதாரண சட்டங்கள் மற்றும் மக்களை அச்சுறுத்தாத பொலிஸ் நடவடிக்கைகளால் மேற்கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கை அரசுக்கு வரவில்லையென்பதே அர்த்தமாகும். இந்நிலையில் இன்னமும் நாட்டில் சமாதானம், அச்சமின்மை, சகோதரத்துவம்,

அடிப்படைச் சுதந்திரங்களை மக்கள் அனுபவிக்கும் நிலைமைகள் என்பன ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்றே கொள்ள வேண்டும்.

இப்போதுள்ள புதிய ஆட்சியாளர்கள் நாட்டில் சமூகங்களுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வு மற்றும் இனங்களுக்கிடையிலான நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. மனித உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும், பொறுப்புக் கூறல் உத்தரவாதப்படுத்தப்படும் என்பதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்வதாகக் கூறப்படுகிறது. மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் உறுதியாக நிலைநாட்டப்படும் என்றும் கூறப்படுகிறது.

சர்வதேச சமூகங்களின் முன்னால் இப்போதிருக்கும் பயங்கரவாதத்தின் கோர்த்தனங்களை இன்றைய அரசு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே இப்போது இங்கு நடைமுறையில் உள்ள பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் நீக்கப்படும் எனவும் அரசு தெரிவிக்கிறது.

எனினும், இனிமேல் இந்த நாட்டில் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் நடைமுறையில் இருக்காது என்று கூறவில்லை. சர்வதேச நியமங்களுக்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்று புதிய இலங்கை அரசிடம் உலகின் அரசியல் பொருளாதார வல்லமை மிக்க நாடுகள் வலியுறுத்தியுள்ளன. இதன் அர்த்தம் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் புதிதாக ஆக்கப்பட்டாலும் அது பொதுமக்களின் குடியியல், பொருளாதார மற்றும் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளுக்கு எந்தவித குந்தகமும் விளைவிக்க முடியாத ஒன்றாக அமைய வேண்டும் என்பதே.

ஆனால், இலங்கை அரசாங்கம் அமெரிக்காவில் இருப்பது போன்ற பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் இங்கும் கொண்டு வரப்படும் என அறிவிக்கிறது.

ஜனநாயகம் மற்றும் மனித உரிமைகளை உலகம் முழுக்கக் கூவிக்கொண்டு நாட்டாண்மைப் பொலிஸ்காரனாக செயற்பட்டு வரும் அமெரிக்கா தனது நாட்டில் குவான்டனாமோ குடா தடுப்பு முகாம் போன்ற கொடுமையான சித்திரவதைச் சிறைகளை வைத்திருக்கிறது. ஓபாமா ஜனாதிபதியானாலும் கறுப்பருக்கு ஒரு நீதி வெள்ளையருக்கு ஒரு நீதி என்றே நடைமுறைகளை எப்படுத்துகிறது.

விக்கினேஸ்வரனின் ...

8 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

மாகாண சபைத் தேர்தலில் என்ன நடக்குமோ, எவ்வளவு வாக்குகள் தனக்கு விழுமோ என்ற சந்தேகங்களுடனும், பிழைத்தால் நழுவுவதற்கும் வசதியாக "நான் அரசியல் வாதியில்லை, எந்தக் கட்சியையும் சேர்ந்தவன் அல்ல, அரசியல் விருப்பம் கொண்டவனுமல்ல, எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் கூட்டாக கேட்டபடியாற்தான் தேர்தலுக்கு வந்தேன்" என்று பல்விதமாக வந்த விக்கினேஸ்வரன் அவர்களை யாழ்ப்பாண மக்களின் தேசியத் தலைவராக கிளர்ச்சி செய்தார். கடந்த ஓர் ஆண்டு காலமாக அரசாங்கத்திற்கு எதிராக அவர் மேற்கொண்டு வரும் மேடைப் பேச்சுகளும், இராணுவம், இனப்படுகொலை, உயர்பாதுகாப்பு வலயம், அரசியற் கைதிகள் போன்ற விடயங்களில் முதலமைச்சரின் தீர்மானங்களும் அறிக்கைகளும் அவரை யாழ்ப்பாண அரசியலில் ஒரு முக்கிய நபராக மாற்றியுள்ளது என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

சர்வதேச மனித உரிமை நிறுவனங்களின் குரல்களை அமெரிக்கா உள்ளளவும் கவனத்தில் எடுப்பதில்லை. உலகிலேயே அதி கூடிய நீதித்துறைச் சுதந்திரத்தைக் கொண்ட அமெரிக்க நீதித்துறையாலேயே கட்டுப்படுத்த முடியாத ஒன்றாகச் செயற்படும் அமெரிக்க பயங்கரவாதச் சட்டம், அரசு பயங்கரவாத வரலாற்றைக் கடந்த நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளாகக் கொண்ட இலங்கையில் அது எவ்வாறு செயற்படும் - செயற்படப் போகிறது என்பதே மிகவும் விசனத்துக்கு உரிய விடயமாகும்.

மீண்டும் முருங்கை மரத்தில் ஏறும் வேதாளமாகவே இலங்கையில் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கதை இருக்கப்போகிறதா? ஒரு பிசாசை நீக்கி இன்னொரு மோசமான பிசாசை அதே இடத்தில் குடியமர்த்துவதற்கு விடக்கூடாது என்பதில் மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் முன் கூட்டிய எச்சரிக்கைகளோடு விழிப்பாக இருக்க வேண்டும்.

இப்போதுள்ள நல்லாட்சியால் யூதம் கட்டப்பட்டே வளர்க்கப்படும் என்று கூறப்பட்டாலும் பின்னாளில் வரக்கூடிய மற்றொரு கூடாத அரசாங்கம் அதனைக் கட்டவிழ்த்து விட்டு அரக்க பூதமாக அலைய விடும் என்பதை நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

புதிய அரசியல் யாப்பினை ஆக்குவதற்கான செயற்திட்டங்களை அரசாங்கம் முன்னெடுத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த வேளையில், யாழ்ப்பாண மக்கள் மத்தியில் தமக்குக் கிடைத்துள்ள புகழையும் முக்கியத்துவத்தையும் பயன்படுத்தி வடக்கு முதலமைச்சர் தம்மால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் மக்கள் பேரவையினூடாக தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு நியாயமான அரசியற் தீர்வு கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பை அதிகரிக்கப் போகின்றாரா? மீண்டும் ஒரு தடவை அடைய முடியாத ஓர் அரசியல் கனவுலகிற்கு தமிழர்களை இழுத்துச் சென்று எந்த வகையான ஒரு அரசியல் தீர்வும் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைக்கா வண்ணம் செய்வதற்கே இந்தப் பேரவையைப் பயன்படுத்தப் போகிறாரா? என்பதே இங்கு பலரதும் கேள்வியாகும்.

தமிழர் தேசியம், தமிழர் தாயகம், தமிழர் சுயநிர்ணய உரிமை, சமஸ்தி என்பவற்றை அரசியல் யாப்பு யூர்வமாக அங்கீகரிக்காத எந்த அரசியல் தீர்வும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியாதது என்ற வகையாக செயற்படுவதன் மூலம் தமிழரசுக் கட்சியின் அரசியற் தீர்வு முயற்சிகளுக்கு அப்பு வைப்பும் இந்தப் பேரவையின் உள்நோக்கமாக உள்ளமை, தெளிவான ஒன்று.

இலங்கை அரசாங்கம் ஒற்றையாட்சி அமைப்புக்குள்ளேயே புதிய அரசியல் யாப்பிலும் அதிகாரப் பகிர்வை வழங்கப்போகிறது என்பது தெரிந்த ஒன்றே. அவ்வாறான தீர்வுக்கு அப்பால் அதாவது ஒற்றையாட்சி என்பதை நீக்கிய ஒரு தீர்வினைக் கொண்டு வரும் நிலையில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு இல்லை. அதேவேளை அதை நிராகரிக்கிற நிலையிலும் தமிழரசுக் கட்சியின் தலைமை இன்றில்லை.

இந்தச் சுழ்நிலைமைகளைப் பயன்படுத்தி சுமந்திரன் மற்றும் மாவை சேனாதி ராஜாவை துரோகிகள் பட்டியலில் சேர்த்து அவர்கள் யாழ்ப்பாண அரசியலில் கொண்டிருக்கும் ஏகபோக உரிமையை இல்லாமற் செய்வதையே இந்த பேரவையில் உள்ளவர்கள் தமது பிரதான இலக்காகக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது.

தமிழர்களுக்குத் தலையே போனாலும் தமக்கு பதவியும் புகழும் பணமும் குவிந்தால் போதும் என்பதே இன்றைய தமிழர் அரசியல்.

ஜனவரியில் மலையாள தோற்கடித்து மைத்திரிபால சிறிசேனா அவர்களை அதி உத்தம ஜனாதிபதி ஆக்குவதிலும் ரணில் விக்கிரமசிங்கா அவர்களைப் பிரதமராக்குவதிலும் தமிழ் மக்களின் வாக்குகள் பிரதானமான பங்கை வகித்துள்ளதாக அடிக்கடி கூறப்படுகிறது.

ஆகஸ்டில் நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலின் போது, இலங்கையின் இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வு தொடர்பாகவும், தமிழர்கள், அரசியல் பொருளாதார ரீதியாக எதிர்நோக்கும் பல்வேறு சிரமங்கள் சிக்கல்கள் தொடர்பாகவும் குறிப்பிடத்தக்க எந்த வாக்குறுதியையும் கடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலின் போது ரணில் விக்கிரமசிங்க தலைமையிலான தேர்தல் அணியோ அல்லது மலையாள ராஜபக்ச தலைமையிலான அரசியல் அணியோ ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேனாவோ தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கவில்லை.

இருப்பினும் மைத்திரி அவர்கள் ஜனாதிபதியான சில வாரங்களுக்குள்ளேயே தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க வடக்கு மாகாணத்திற்கு புதிய ஆளுநரையும் புதிய பிரதம செயலாளரையும் நியமித்தார்.

அது மட்டுமல்லாது, பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கு சில வாரங்களுக்கு முன்னரேயே வடக்கு மாகாணத்தில் இராணுவத்தினர் நிலை கொண்டிருந்த பல இடங்களிலிருந்து அவர்கள் பின்வாங்கப்பட்டனர்.

பலாலி இராணுவ உயர் பாதுகாப்பு வலயத்திலிருந்து சுமார் 1000 ஏக்கர் அளவிற்கு நிலங்கள் விடுவிக்கப்பட்டன.

பாராளுமன்றத் தேர்தற் பிரசார காலகட்டத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் சரி யூ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் சரி இரண்டும் இலங்கையின் இனப் பிரச்சினைக்கு அரசியற் தீர்வு காண்பது தொடர்பாக ஆளுக்காள் வேறுபட்டும் இடத்துக்கிடம் வேறுபட்டும் தமது நிலைப்பாடுகளை முன்வைத்தன.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பானது தனது உண்மையான நிலைப்பாடுகளை ஒரு மூலக்குள் ஒழித்து வைத்துவிட்டு தேர்தல் வெற்றியை நோக்கமாகக் கொண்டு கஜேந்திரகுமார் பொன்னம்பலத்தின் காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் போட்டா போட்டியாக தமிழர் தேசம், தமிழர் தாயகம், சுய நிர்ணய உரிமை, சமஸ்தி என சுலோகங்களை சரமாரியாகப் பொழிந்தது.

எதிர்வார்த்தைப் தெற்கிலும் வடக்கிலும் தேர்தல் வெற்றிகள் அமைந்தன. ஆட்சி

புதிய தேசிய ஒற்றுமை அரசாங்கம் வடக்கு, கிழக்கு மாகாண சபைகளையும் உள்ளூராட்சி சபைகளையும் புதிய உத்வேகத்துடன் காத்திரமான செயலாற்றல் கொண்டவையாகச் செயற்படுகின்ற நிலையை ஆக்குமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், மாகாண சபைகள் என்னும் யானைகள் இன்னமும் எழுப்பாமல்- எழுப்பப்படாமல் மக்களுக்கு எந்த வகையிலும் பயனற்றவையாக முடங்கிக் கிடக்கின்றன. முடங்கிய நிலையிலேயே தொடர்ந்தும் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் மக்களிடம் நம்பிக்கையிழந்துவரும் புதிய ஆட்சி

யைப் பிடித்தவர்கள் தேர்தற் காலத்தில் என்ன சொல்லியிருந்தாலும் சொல்லாவிட்டாலும் இலங்கையின் சிறுபான்மையான தேசிய இன மக்கள் மத்தியில் குறிப்பாக தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அரசியற் தீர்வு தொடர்பாகவும் வேறு வகையாகவும் பல்வேறுபட்ட எதிர்பார்ப்புக்களையும் நம்பிக்கைகளையும் ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினர் சம்பிரதாயப்படி எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அமர்ந்திருக்கிற போதிலும் ஆளுங்கட்சியினரோடு நட்பாகவும் கூட்டாகவுமே உள்ளனர் என்பது வெளிப்படையாகத் தெரியும் ஒரு விடயம்.

2016 ஆம் ஆண்டு முடிவதற்குள் தமிழ் மக்கள் எதிர்பார்க்கும் அரசியற் தீர்வு கிடைத்துவிடும் என சம்பந்தர் திரும்பத் திரும்ப ஒருவகையில் அடித்துக் கூறி வருவதால் தமிழ் மக்கள் நிச்சயமான நம்பிக்கையோடு தொடர்ந்தும் எதிர்வார்த்தை

க்கிறார்கள். எப்படிப்பட்டதொரு தீர்வு வரும் என்று அவரும் கூறவில்லை, தமிழ் மக்களும் அதுபற்றி இன்னமும் எதுவித அக்கறையும் காட்டவில்லை.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினரதும் வெளிநாட்டுத் தமிழர்களிடையே உள்ள புலிசார் அமைப்புக்களைச் சேர்ந்த பிரமுகர்கள் சிலரினதும் ஒத்துழைப்புடன் புதிய அரசாங்கம் அது எதிர்நோக்கிய ஜெனீவா நெருக்கடியை ஒருவாறு வெற்றி கரமாக சமாளித்துவிட்டது.

ஆனால், தமிழ் அரசியல் கைதிகள் விவகாரமானது உண்ணாவிரதம், கடையடைப்பு, பகிஸ்காரிப்பு என திடீரென பூதாகரமாகக் கிளம்பியது. நவம்பர் 7ஆம் திகதிக்குள் அவ்விடயம் பரிசீலிக்கப்படும் என அரசாங்கம் கூறியதை கூட்டமைப்பினர் அந்த 7ஆம் திகதிக்குள் தமிழ் அரசியற் கைதிகள் விடுவிக்கப்பட்டு விடுவார்கள் என ஒரு நம்பிக்கையை அவசர அவசரமாக தமிழ் மக்களிடம் விற்றுவீட்டார்கள்.

நவம்பர் 7ஆம் திகதி கைதிகள் தொடர்பாக அரசாங்கம் கூறிய முடிவுகளைக் கண்டு அரசாங்கம் தமிழர்களை ஏமாற்றி விட்டது என்றும், கூட்டமைப்பினர் அரசாங்கத்திடம் ஏமாந்து விட்டார்கள் என்றும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் தேர்தலிற் தேற்ற கட்சிகளும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் கருத்தலைகளைக் கிளப்பி விட்டன. அதற்கு வடக்கு முதலமைச்சரின் அறிக்கைகளும் எண்ணை ஊற்றுவதாக அமைந்தது.

நாளாந்த தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் அப்பிரச்சினையை நாளும் பொழுதும் ஊதி, ஊதி கொழுந்து விட்டெரியச் செய்தன. ஆனாலும், தமிழ் அரசியல் கைதிகளின் விவகாரம் மேலும் சிக்கல்களுக்கு உள்ளாயினவே தவிர முடிந்த ஒரு விவகாரமாக ஆகவில்லை.

கோப்பாயைச் சேர்ந்த 16 வயது மாணவன் செந்தூரன் ரயில் முன் பாய்ந்து மேற்கொண்ட தற்கொலை தமிழ் அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை விவகாரம் ஏற்படுத்திய விளைவு எனவே இன்னமும் நம்பப்படுகிறது.

புதிய அரசாங்கத்தின் மீது தமிழ் மக்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையை இந்த விவகாரம் தலை தொங்கப் பண்ணியிருக்கிறது.

புதிய அரசாங்கம் வடக்கு கிழக்கில் உள்ள இராணுவ முகாம்களைக் குறைக்கும் இராணுவத்தினரின் தொகையைக் குறைக்கும் என்பன தமிழ் மக்களிடையே பரவலாகக் காணப்பட்ட கோரிக்கைகளாக இருந்தது. இந்த எண்ணங்களை மாகாண சபைத் தேர்தல் காலத்திலிருந்து கொடியேற்றிப் பறக்க விட்டவர்கள் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பினரே.

மக்கள் மத்தியில் அரசபடைகளின் நடமாட்டம், அரச நிர்வாகங்களில் அரச படை யினரின் தலையீடுகள், குடிமக்களின் விவகாரங்களிலெல்லாம் அரச படையினர் தமது மூக்கை நுழைத்தல் என முன்னைய ஆட்சிக் காலத்திலிருந்த நிலைமைகள் கணிசமாகக் குறைக்கப்பட்ட போதிலும் அரச படைகளின் ஆரண்கள் கொண்ட முகாம்கள் இன்னமும் பரவலாக பெரும் தொகையாக உள்ளன. அரசமற்றும் பொதுமக்களின் நிலங்களை பல்லாயிரம் ஏக்கர்கள் கணக்கில் இராணுவ முகாம்கள் இன்னமும் ஆக்கிரமித்துபடியே உள்ளன. படையினரின் எண்ணிக்கை

(தொடர்ச்சி 7 ம் பக்கம்)

மீண்டும் மலரும் வெண்தாமரை இயக்கம்

புதிய வடிவத்தில், புதிய கருத்துக்களுடன், புதிய முறையில் மக்களிடம் செல்லும்

தேசிய மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கான செயலகம் திருமதி சந்திரிகா அவர்களின் தலைமையில் செயற்பட்டு வருகிறது.

2015 டிசம்பர் முதல் வாரத்தில் கொழும்பில் வைத்து முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதாங்கா அவர்கள் தனது ஆட்சிக்கால ஆரம்பத்தின் போது வெறுமனே 23 சதவீதமான சிங்கள மக்கள் மட்டுமே மாகாணங்களுக்கு அதிகாரப்பகிர்வு வழங்கப்படுவதை ஆதரித்தார்கள் எனவும் தன்னால் உருவாக்கப்பட்ட வெண்தாமரை இயக்கத்தின் தீவிர பிரசாரத்தின் மூலம் ஒரு சிறு கால இடைவெளியில் 68 சதவீதமான சிங்கள மக்கள் அதிகாரப் பகிர்வை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் எனவும் கூறியுள்ளார்.

அந்தக் காலகட்டத்தில் சிங்கள மக்களின் எண்ண ஒட்டங்களையும் விருப்பங்களையும் களையுய்வு செய்வதற்காக ஒரு பிரெஞ்சுக் கொம்பனியை நியமித்திருந்ததாகவும் அவர் அறிவித்துள்ளார்.

மாகாணங்களுக்கான அதிகாரப்பகிர்வின் தேவைகளையும் காரணங்களையும் தென் இலங்கையிலுள்ள கிராமங்கள் அனைத்தினதும் மூலை முடுக்குகளுக்கெல்லாம் வெண்தாமரை இயக்கப் பிரச்சாரகர்கள் எடுத்துச் சென்று மக்களுக்கு விபரித்ததாகவும், மாகாணங்களுக்கு அதிகாரங்களைப் பகிர்வது நாட்டைப் பிளவுபடுத்த மாட்டாது மாறாக எல்லா இன சமூகங்களுக்கும் இடையே சமாதானத்தையும் நல்லிணக்க உறவுகளையும் ஏற்படுத்துவதற்கு அவசியமானது என்பதை வெண்தாமரை இயக்கம் அறிவித்துள்ளார் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே.

மறை இயக்கத்தின் பிரசாரங்கள் மூலம் மக்களுக்குப் புரிய வைத்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யுத்தம் முடிவுற்றுள்ள சூழ்நிலையில் பொறுப்புக் கூறுவதும் சமூக மீள் இணக்கங்களை ஏற்படுத்துவதும் மிகவும் கடினமான பாரியதொரு சவாலாக உள்ளது எனவும் தெரிவித்துள்ளார். மேலும் பல தசாப்தங்கள் நீடித்த யுத்தத்தால் துன்பப்பட்ட மக்களின் இதயங்களையும், மனங்களையும் வென்றெடுக்காமல் அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்களை அடைய முடியாது எனவும் தெரிவித்துள்ளார். யுத்தங்களால் ஏற்பட்ட காயங்களை மறந்து விடுவது சுலபமானதல்ல எனினும் ஏதோ ஒரு கட்டத்தில் அவற்றை மறப்பதற்கு ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் அதற்காக தேசிய ஒற்றுமை மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கான செயலகம் கடுமையாக உழைக்கும் எனவும் கூறியுள்ளார்.

தற்போதைய அரசாங்கத்தால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள தேசிய மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கான செயலகம் திருமதி சந்திரிகா அவர்களின் தலைமையில் செயற்பட்டு வருகிறது.

தென்னிலங்கை மக்களின் இரண்டு பிரதான கட்சிகளையும் ஒன்றிணைத்து ஒரு தேசிய ஒற்றுமை அரசாங்கத்தை உருவாக்குவதில் திருமதி சந்திரிகா அவர்கள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளார் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே.

விடுவதில் இன்றைய ஆட்சியாளர்களைக் கொண்டு மாகாணங்களுக்கான புதிய அதிகாரப் பகிர்வுத் திட்டத்தை உள்ளடக்கிய புதியதொரு அரசியல் யாப்பைக் கொண்டுவரவேண்டிய கடுமையாக முயற்சித்து வருகிறார். தனது ஆட்சிக்காலத்தில் சாதிக்க முடியாது போனதை ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேனா மற்றும் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கா ஆகியோரின் கூட்டு அரசாங்கத்தின் ஊடாகச் சாதிக்க முயல்கிறார் என்பது தெளிவாகும்.

பரந்துபட்ட மக்களின் ஜனநாயகபூர்வமான அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கும் அதனை நிறைவேற்றும் காலத்தில் ஏற்படக் கூடிய அரசியல் மற்றும் சட்டத் தடைகளை விலக்குவதற்காகவும் இந்த அதிகாரப் பகிர்வுத் திட்டம் சர்வசன வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படக்கூடும் என எதிர்வார்த்தைப்படுகிறது. எனவே, அதற்கு மக்களின் ஆதரவை - குறிப்பாக சிங்கள மக்களின் ஆதரவைத் திரட்டும் முன் தயாரிப்புகளில் திருமதி சந்திரிகா அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளார் எனவும் அறியப்படுகிறது. அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் அவர் நடத்திய வெண்தாமரை இயக்கத்தை புதிய வடிவத்தில், புதிய கருத்துக்களுடன், புதிய முறையில் சில வேளைகளில் புதிய பெயரில் அவர் தனது மக்கள் இயக்கத்தை மிக விரைவில் முன்னெடுக்கவுள்ளார் என்பதற்கான அறிவுறுகள் தென்படுகின்றன.

2015 ஜனவரி 8ல் ஆட்சிமாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு இலங்கையின் சகல சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களுமே பங்களித்தனர். தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பினர் பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்து கொண்டே ஆளும் கட்சியினரோடும் பங்காளர்களாக இருக்கும் வகையான ஒரு புதுமையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரே அணியை அதாவது தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்தவர்களே வடக்கு கிழக்குக்கான பாராளுமன்றக் கதிரைகளில் அதிகமானவற்றில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். மாகாண சபைகள் மற்றும் இங்குள்ள பெரும்பாலான உள்ளூராட்சி சபைகளிலும் அவர்களின் பிரதிநிதிகளே

தேவையான அளவுக்கு அவசியமான இடங்களில் பொதுக் கழிப்பிடங்களைக் கட்டி அவற்றைச் சுத்தமாகப் பராமரிப்பது,

குப்பை கொட்டும் களங்களை மக்கள் வாழிடங்களிலிருந்து தூரமாக அமைப்பதோடு, அந்தக் குப்பை மேடுகளால் மக்களின் சுகாதாரமான வாழ்க்கைக்குக் கேடு ஏற்படாமல் பாதுகாப்பது.

அத்துடன் விரைவில் முறைப்படி அக் குப்பைகளிலிருந்து மீளும்பத்திகள் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வதோடு இயற்கை உரங்களை செய்முறை தவறாது உற்பத்தி செய்து அவற்றை விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலையில் வழங்கி இயற்கை விவசாய உற்பத்தி

தேவையான நிதி வளங்களை ஆண்டு தோறும் கணிசமாகவே வழங்கி வருகிறது.

ஆனால், தமிழ் பிரதேசங்களின் இந்த மாநகர சபைகளும் நகர சபைகளும் மற்றும் பிரதேச சபைகளும் தமது பொறுப்புக்களை - கடமைகளை திருப்திகரமான வகையில் நிறைவேற்றுகின்றனவா என்றால் இல்லை. அவ்வாறே தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தீவிர ஆதரவாளர்கள் உட்பட அனைவரும் அடித்துக் கூறுகின்றனர்.

செய்நேர்த்தி அற்றும் ஊழல்களும், மோசடிகளும் நிறைந்தவகையாகவுமே உள்ளன என்பதில் கட்சி வேறுபாடுகள் அற்ற அபிப்பிராயங்கள் காணப்படுகின்றன.

தேர்தல்களை வெல்வதற்காக தமிழர் தேசியம், சுயநிர்ணய உரிமை, தமிழர்களைத் தமிழர்களே ஆள வேண்டும் என்ற கோசம் போட்டால் மட்டும் போதுமா? அந்தக் கோசங்களை வைத்து மார்தட்டி வீரவசனங்கள் பேசுவதனால் மட்டும் ஆட்சியை நடத்துகின்ற திறமை வந்துவிடுமா? குறுக்கு வழிகளால் சுலபமாகப் பதவிகளைப் பிடித்து அதனாற் கிடைக்கும் வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் பெற்று தாமும் தம் குடும்பத்தவரும் சுகங்களை அனுபவிப்பதற்காக அரசியல் நடத்தும் நாடகக் காரர்களே இந்த மேடைப்பேச்சு வீரர்கள்.

ஒரு இனத்தின், மக்களின் உரிமைகளுக்காக, விடுதலைக்காக - நெஞ்சில் உரத்தோடும் நேர்மைத் திறத்தோடும் குரல் கொடுப்பது வேறு - தியாகங்கள் புரிந்து போராடுவது வேறு. ஆனால், பதவிகளுக்காக, தமிழ்த் தேசியப் போர்வை போர்த்து வீரவசனங்கள் பேசும் சுயநல போலிக் கூட்டத்தவர்களின் பொய் முகங்கள் கிழித்தெறியப்பட வேண்டும்.

எதிர்காலத்தில் ஊழல், மோசடி, பதவி துன்பிரயோகம், அதிகாரமதை என இல்லாமல் மக்கள் பணிகளை அக்கறையோடு சாதி, வீதி, பகுதி என்ற பாரபட்சமில்லாமல் ஆற்றும் வல்லமை கொண்ட நல்லவர்களை, உண்மையானவர்களை, நேர்மையானவர்களை, மக்கள் தங்கள் பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் எந்தச் சின்னத்தில் நிற்கிறார் என்பதை விட, வேட்பாளராக நிற்பவர் யார்? அவர் எப்படிப்பட்டவர்? அதுகாலவரை அவர்

மக்கள் அவசியமாக இருந்தால் அவசியங்களெல்லாம் அழிவாகி விடும்

எங்கும் நீக்கமற நிற்பது போல் நிறைந்திருக்கிறார்கள்.

மாகாண சபைகளுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்ற குரல்கள் ஒலித்த வண்ணம் உள்ளன. அதில், இங்கு மாறுபட்ட கருத்தில்லை. ஆனால், இங்கு மாநகர சபைகள், நகர சபைகள், பிரதேச சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் முன்னர் இருந்தது போல் இப்போதும் அப்படியேதான் உள்ளன.

வீதிகள் எங்குமிருந்து குப்பைகளை அகற்றுவது,

தெருக்கள் அனைத்தையும் சுத்தமாக வைத்திருப்பது,

வடிகால்களில் கழிவுநீர் நிலைத்து சேறு நிறைந்திராமல் துப்பரவு செய்தல்,

அனைத்து வகையாகவும் நுளம்புத் தொல்லைகளை இல்லாது ஒழிப்பது,

உள்ளூர் வீதிகளைச் செப்பனிட்டு சீராக வைத்திருப்பது,

பசுமையும் சுத்தமும் நிறைந்ததாக சுற்றாடலைப் பராமரிப்பது -பாதுகாப்பது,

பெண்கள், குழந்தைகள் மற்றும் வயோதிகர்களுக்கான அடிப்படை மருத்துவ மற்றும் சுகாதார சேவைகளை வழங்குவது,

மீன்பிடி, விவசாயம் மற்றும் சிறு தொழில்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்கு சந்தைக் கட்டமைப்புகளை பரவலாக வழங்குவது,

சிறுவர்களுக்கான கல்வியை கிராமிய மட்டத்தில் குறிப்பாக பின்தங்கிய இடங்களில் அபிவிருத்தி செய்வது,

வறிய மக்களின் காணி மற்றும் வீட்டுப் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண்பது,

தமிழர்களை விழிப்பாக்குங்கள்! நிஜங்களை ஈனாக்கி எழுச்சி கொள்ளுங்கள்!

முறைகளை தோட்டங்கள் தோறும் வீடுகள் தோறும் ஊக்கப்படுத்துவது,

உள்ளூர் வீதிப்போக்குவரத்தில் ஏற்படும் நெரிசல்களையும் நெருக்கடிகளையும் நீக்கி பொதுப்போக்குவரத்தையும் தனி யார் போக்குவரத்துகளையும் நெறிப்படுத்தி ஒழுங்குபடுத்துவது,

உள்ளூர் நீர்நில வளங்களைப் பாதுகாப்பது,

வாசிகசாலைகள், மைதானங்கள் மற்றும் மயானங்களை மறு சீரமைப்பது

என மக்களுக்கும் அந்தந்தப் பிரதேசங்களுக்கும் அடிப்படையாகத் தேவைப்படுகின்ற விடயங்களைக் கவனிப்பதற்கான அதிகாரங்களும் பொறுப்புக்களும் கடமைகளும் இந்த உள்ளூராட்சி அமைப்புகளுக்கே உள்ளன.

அவற்றுக்கான சுய நிதி மூலங்களோடு, அரசாங்கமும் அவற்றுக்குத்

தமிழர் பகுதிகளில் உள்ள உள்ளூராட்சிச் சபைகள் எல்லாம் தமிழர்களாற் தானே ஆளப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் தமிழ் நிர்வாகிகள்தானே அதிகாரங்களில் நிறைந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தமிழ் நிர்வாகிகளின் பெரும்பாலானோர் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்புக்குத் தானே தேர்தல்களின் போது வாக்களிக்கிறார்கள். அப்படியானால், இங்கு தமிழர்களைத் தமிழர்கள் தானே ஆளுகிறார்கள்.

தமிழர்கள் ஆளும் உள்ளூராட்சி சபைகளின் மோசமான நிலைமைகளுக்குக் காரணம் இந்த ஆண்ட பரம்பரைக்கு இப்போது ஆளத் தெரியவில்லை என்பதனால் அல்லது இந்தப் பரம்பரை உண்மையில் ஆண்ட பரம்பரையல்ல மாறாக தங்கள் தங்கள் நலன்களில் மட்டும் குறியாக இருந்து ஊரார் நலன்களுக்கான விடயங்களில் குறட்டை விட்டுக் கொண்டு, நானாறு வருடங்களுக்கு மேலாக பரம்பரை பரம்பரையாக அந்நியர்களுக்கு விசுவாசமான அடிமைச் சேவகர்களாக வாழ்ந்து வந்ததன் காரணத்தாலா? என்ற கேள்விகளுக்கு விடை காண வேண்டியுள்ளது.

தமிழர்களின் சுற்றுப்புறங்களை சுத்தமாக வைத்திருக்கத் தெரியாத,

தமிழர்களுக்கு நல்ல குடி தண்ணீர் கொடுக்கத் தெரியாத,

தமிழர்களை தொற்று நோய்களிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு அவசியமான முன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் தெரியாத,

தமிழர்கள் மழையால், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுகின்ற போது உடனடியாக ஓடிச் சென்று உதவத் தெரியாத,

தமிழர்களை ரவுடிகளிடமிருந்தும் திருடர்களிடமிருந்தும் காப்பாற்றத் தெரியாத,

இந்தத் தமிழ் ஆட்சியாளர்களை முன்னர் ஆண்ட பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறலாமா? இவர்கள் மக்களுக்கு நல்லாட்சியைத் தருவார்கள் என நம்பலாமா?

தமிழ் மக்களிடம் நம்பிக் ... 6 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

குறிப்பிடத்தக்கவகையில் அளவு ரீதியில் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்ற கேள்விக்கு பதிலாக எந்தச் சான்றும் இன்றுவரை இல்லை.

வடக்கு கிழக்கின் சமூக பொருளாதார மனிதவள அபிவிருத்தி தொடர்பாக புதிய அரசாங்கம் பாரிய முன்னெடுப்புகளை மேற்கொள்ளும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், இந்த அரசாங்கம் இது நான் வரை வடக்கு கிழக்கில் புதிதாக ஒரு வீதியைக் கூட புனரமைக்கவில்லை என்பது உண்மையே.

புதிய தேசிய ஒற்றுமை அரசாங்கம் வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபைகளையும் உள்ளூராட்சி சபைகளையும் புதிய உத்வேகத்துடன் காத்திரமான செயலாற்றல் கொண்டுவரவாகச் செயற்படுகின்ற நிலையை ஆக்குமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் மாகாண சபைகள் என்னும் யானைகள் இன்னமும் எழும்பாமல் -

எழுப்பப்படாமல் மக்களுக்கு எந்த வகையிலும் பயனற்றவையாக முடங்கிக் கிடக்கின்றன. முடங்கிய நிலையிலேயே தொடர்ந்தும் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

வடக்கு கிழக்கில் நிலவும் அரசியல் நிலைமைகளை மக்களின் எண்ண ஓட்டங்களை அவதானிக்கும்படி, பெரும் நம்பிக்கைகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் ஏற்படுத்திய இந்த புதிய தேசிய ஒற்றுமை அரசாங்கம் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கையை இழந்து செல்வதாக, விரக்திகளையும் ஏமாற்றங்களையும் வளர்த்துச் செல்வதாகவே காணப்படுகிறது.

இந்தப் போக்கை மாற்றியமைத்து வடக்கையும் கிழக்கையும் இலங்கையோடு இணைந்த ஒரு தேசமாக அனைத்து இன மக்களும் எண்ணும் வகையில் காத்திரமான மாற்றங்களை தனது காரியங்களால் ஆற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திடமே உள்ளது.

என்ன செய்தவர்? மக்களுக்காக அவர் அதுவரை செய்த பங்களிப்பு என்ன? என்ற கேள்விகளுக்கு மக்கள் விடைகள் கண்டே தங்கள் பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும்.

தமிழர் அரசியற் கட்சிகளின் தலைவர்கள் உண்மையிலேயே தமிழ் மக்களின் நல்வாழ்வின் மீது அக்கறை கொண்டவர்களாயின், அவர்கள் தமது கட்சிகளின் வேட்பாளர்களாக மக்கள் மத்தியில் கண்ணியமானவர்களை, மக்களுக்கான கடமைகளை ஆற்றும் வல்லமை கொண்டவர்களை, மக்களுக்காக சுயநலமற்று பணியாற்றக் கூடியவர்களையே தேர்தல்களின் போது நிறுத்த வேண்டும்.

அடுத்து வரவுள்ள உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கான தேர்தல் மேற்குறிப்பிட்டவற்றுக்கு பதில் தரும் சோதனைக் களமாக அமையட்டும்.

கனவான இலட்சியங்களால் இழந்து, அழிந்து, சிதறிச் சின்னாபின்னப்பட்டு, சீரழிந்து கிடக்கும் இன்றைய இலங்கைத் தமிழ்ச் சமுதாயம் இனியாயினும் நியாயமான நிஜங்களால் தலை நிமிர் வேண்டும்.

உண்மையானவர்களும் நேர்மையானவர்களும் மெளனிகளாக இருக்கும் வரை, பொய் எழுத்துக்களாலும் போலிப் பேச்சுக்களாலும் மக்களை ஏமாற்றி இலாபங்கள் சம்பாதிப்போர் குறையப் போவதில்லை.

விசமத்தனமான எழுத்துக்களும் போலி வீரத்தனமான வசனங்களும் ஊட்டி வளர்க்கும் ஆத்திரங்களுக்கு அடிமைப்பட்டு தொடர்ந்தும் தமிழர்கள் கண்மூடித்தனமாக ஏமாற்று அரசியலுக்கு எடுபட்டுக் கொண்டே இருந்தால், கடவுள் உண்மையிலேயே இருந்து காப்பாற்ற நினைத்தாலும் அவராலும் தமிழர்களைக் காப்பாற்ற முடியாத நிலையே முடிவாகும்.

மன்னர் யாரென்பதை மக்கள் தீர்மானிப்பதே ஜனநாயகம்!

எப்படிப்பட்டவர் மன்னராவது என்பதுவும் மக்களின் கையாலேயே!

வடக்கு மாகாண முதலமைச்சர் விக்கினேஸ்வரன் தலைமையில் யாழ் பொது நூலக மண்டபத்தில் பகிரங்கமாகக் கூட்டப்பட்டு இரகசியமாக நடந்த கூட்டமும் அதன் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள தமிழ் மக்கள் பேரவை என்னும் அமைப்பும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் உள்ளே இதுவரை குமைந்து கொண்டிருந்த பிளவின் வெளிப்பாடு என்றே பலராலும் கருதப்படுகிறது.

இந்தக் கூட்டத்திற்கு வடக்கு முதலமைச்சரால் அழைக்கப்பட்டவர்கள் பெரும்பாலும் தமிழரசுக்கட்சியின் தலைமைப் பீடத்தில் உள்ள மும்மூர்த்திகளான இரா. சம்பந்தன், மாவை. சேனாதிராசா, சமந்திரன் ஆகியோர் மீது அதிருப்தி கொண்டவர்களும் தமிழ்க் கூட்டமைப்புக்கு எதிராக வெளியே நின்று செயற்படும் புலிவழிப் பிரமுகர்களுமே அதிகமாகக் காணப்பட்டனர். புளொட் அமைப்பு தமது ஒரு பிரமுகரை பார்வையாளராக அனுப்பிவிட்ட போதிலும், அரசியற் கட்சிகளைச் சாராத சிலர்

பேரவையின் தோற்றம் கூட்டமைப்பில் பிளவின் ஆரம்பம்

அழைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் இந்தத் தமிழ் மக்கள் பேரவையானது திட்டவாட்டமான அரசியற் குறிக்கோள்கள் கொண்ட தென்பது புரிந்து கொள்ளப்படக் கூடிய ஒன்றே.

நடக்கப் போகின்ற அரசியல் அமைப்பு யாப்பு மாற்றத்தில் உள்ளடக்க வேண்டிய அரசியற் தீர்வு பற்றியும், ஜெனீவா தீர்மானங்களை நடைமுறையில் நிறைவேற்றுவது பற்றியும், சமூக விவகாரங்கள் பற்றிய செயற்பாடுகளுக்காவும் தனித்தனியாக குழுக்களை அமைத்து இந்தப் பேரவை ஆய்வுகள் நடத்தவுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. இறுதி யுத்த காலகட்டத்தில் இடம் பெற்றவை தொடர்பாக ஜெனீவாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தீர்மானத்தில் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்புத் தலைமையின் பங்கு, இலங்கையின் புதிய ஆட்சியாளர்களுடன் த.தே.சு தலைமையின் கூடலுறவு, கடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலின் போது திரு. விக்கினேஸ்வரன் வீட்டு சின்னத்துக்கு எதிராக நடத்திய மறைமுக பிரசாரத்தின் தொடர் ஆகியவை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு ஒரு செங்குத்தான பிளவினை ஏற்படுத்தியுள்ளமை தெரிந்த ஓர் விடயமே.

2014 ஆம் ஆண்டு முடிவடைவதற்குள் புதிய அரசியல் யாப்பு உருவாக்கப்பட்டு விடும் என அரசாங்கம் கூறுவதும் இந்த கால எல்லைக்குள் தமிழ் மக்களுக்கு ஓர் அரசியற் தீர்வு கிடைத்து விடும் என எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இரா.சம்பந்தன்

கூறுவதும் இங்கு கவனத்திற்குரிய ஒரு விடயமாகும்.

இவ்வாறு கூறப்படும் அரசியற் தீர்வு சம்பந்தமான முடிவுகளையும் நிலைப்பாடுகளையும் தமிழரசுக்கட்சியின் தலைமையில் உள்ள மும்மூர்த்திகள் மட்டுமே தீர்மானிக்கப் போகிறார்கள் என்பது வெளிப்படையான ஒன்றே. இவ்விடயத்தில் வடக்கு முதல்வருக்கோ, காங்கிரஸ் தலைவர்களேந்திரகுமார் பொன்னம்பலத்திற்கோ, ஈ.பி.ஆர்.எஸ்.எஸ் சுரேஸ் பிரேமச்சந்திரனுக்கோ எந்த விதமான பாத்திரமோ முக்கியத்துவமோ இருக்கப் போவதில்லை.

கடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலில் தோல்விகண்ட கஜேந்திரகுமார் பொன்னம்பலமும், சுரேஸ் பிரேமச்சந்திரனும் சிலலுக்கழன்ற தங்கள் அரசியற் தேரை வடக்கு முதலமைச்சரைக் குதிரையாகக் கொண்டு இழுத்து ஒட்டுவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட கடும் முயற்சியின் விளைவே இந்த தமிழ் மக்கள் பேரவை என்பது அனைவராலும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகும்.

தமிழர்களுக்கு எந்தவொரு அரசியற் தீர்வு வந்தாலும் அது தமது வருமானங்களையும் முக்கியத்துவங்களையும் இல்லாது செய்து விடும் என உள்ள வெளிநாடுகளில் வாழும் புலிவாதிகளும் இந்த பேரவையின் பின்னால் உள்ளனர் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்தப் பேரவை ஓர் தனி அரசியற் கட்சியோ அல்லது கூட்டமைப்போ அல்ல.

இது எந்தக்கட்சிக்கும் எதிரான ஒன்றாமல்ல, இது எதிர்காலத்தில் ஒரு கட்சியாக வரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடும் தொடங்கப்பட்டது அல்ல என வடக்கு முதலமைச்சரால் விளக்கம் கூறப்படுகிறது.

ஆனால், வடக்கு முதலமைச்சருக்கு தமிழரசுக்கட்சியின் மும்மூர்த்திகள் மீது ஏற்பட்டுள்ள ஆத்திரங்களும், விரகங்களும், தமிழரசுக்கட்சி, கொழும்பு மற்றும் சர்வதேசங்கள் மத்தியில் தனக்கு எந்தவித முக்கியத்துவமும் தராமல் தன்னை ஒரு பகடைக்காயாக மட்டுமே பயன்படுத்துகிறது என்ற சந்தேகங்களுமே இந்த தமிழ் மக்கள் பேரவையை நோக்கி வடக்கு முதலமைச்சரை தள்ளிவிட்டுள்ளது என்பதைப் புரிந்து கொள்வது இங்கு கடினமானதல்ல.

தமிழ் மக்கள் பேரவை என்பது தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் முக்கியத்துவத்தை இல்லாது செய்வதற்கான - தமிழரசுக்கட்சியின் மும்மூர்த்திகளை துரோகிகள் பட்டியலில் சேர்ப்பதற்கான ஒரு மாற்று முன்னேற்பாட்டு முயற்சியே.

(தொடர்ச்சி 5 ம் பக்கம்)

பெருவாரியான சாமானிய மக்கள் குறித்து கரிசனை காட்டாத வரவு-செலவு திட்டம்

வரவு செலவுத் திட்டம் பரந்துபட்ட சாதாரண பொது மக்களின் உணவு, உடை, உறையுள், கல்வி, சுகாதாரம், வேலைவாய்ப்பு, அடிப்படை வருமான அளவு ஆகியவற்றை உத்தரவாதம் செய்கிறதா! பொதுமக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு சாதகமானதாய் அமைந்துள்ளதா? அளவு ஆகியவற்றை உத்தரவாதம் செய்கிறதா! பொதுமக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு சாதகமானதாய் அமைந்துள்ளதா? அமைந்துள்ளதா?

பரந்துபட்ட பெருவாரியான சாமானிய மக்கள் பற்றி கருணை கொண்டதல்ல எமது அதிகாரக் கட்டமைப்பு.

அரசியலும் அப்படித்தான்.

தேர்தல் என்னும் பந்தயத்தில் வெல்வதற்கு மாத்திரம் தான் வெகுஜனங்கள்.

போராட்டமும் அப்படித்தான்.

இதில் நிகழும் பெருவாரியான மக்களின் மரணங்களும் இவர்களின் -சூதாட்டத்திற்கான ஜடங்கள்- தான்.

வரவு செலவுத் திட்டம் பரந்துபட்ட சாதாரண பொது மக்களின் உணவு, உடை, உறையுள், கல்வி, சுகாதாரம், வேலைவாய்ப்பு, அடிப்படை வருமான அளவு ஆகியவற்றை உத்தரவாதம் செய்கிறதா! பொதுமக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு சாதகமானதாய் அமைந்துள்ளதா! என்பது பற்றியெல்லாம் இவர்களுக்கு கிஞ்சிற்றேனும் அக்கறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

குறிப்பாக பெருவாரியான தமிழ் அரசியல் வாதிகளுக்கு நாட்டின் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உள்ள அடிப்படையான விடயங்கள் பற்றிய பிரக்ஞையே கிடையாது.

சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் சேவைத் துறைகள் இங்கு பாதுகாக்கப்படவும் மேம்படுத்தப்படவும் வேண்டும்.

மொத்தத் தேசிய வருமானத்தில் 6 சதவீதத்துக்குக் குறையாமல் கல்விக்கு நிதி ஒதுக்கீடு வேண்டும் என்பதில் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர் சங்கம் தொடர்ச்சியான போராட்டம் நிகழ்த்திய படியால் தற்போதைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஓரளவு அதிகரிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

ஆனால், கல்வி முறையில் இன்றைய காலத்தின் தேவைகளுக்குப் பயனுடைய வகையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதில் அரசாங்கத்துக்கோ பாராளுமன்ற அரசியல்வாதிகளுக்கோ அக்கறையோ அவை பற்றிய கரிசனையோ கிடையாது.

தற்போது எமது நாட்டில் கடைப்பிடிக்கப்படும் கல்விமுறை சரியானதோ பொருத்தமானதோ அல்ல. இது இளைஞர்களின் ஆற்றல் மிக்க காலத்தை வீணடிப்பதோடு, நாட்டுக்கோ, அவர்களுக்கோ பயனற்ற முறையாகவே உள்ளது. பல்வேறு கல்வியாளர்கள் மற்றும் சமூக அக்கறை கொண்டோரின் பல்வேறு முகாம்களிலிருந்தும் பயன்பாடான கல்வி முறை மாற்றம் பற்றி குரல்கள் எழுப்பப்பட்டாலும் அதிகார பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் தற்குறி அரசியல்வாதிகள் அதனைச் செவிமடுப்பதில்லை. தொடர்ந்தும் அகங்காரமான அலட்சியங்களுடனேயே செயற்பட்டு வருகின்றனர்.

நியாயமான கோரிக்கையை வைத்துப் போராடிய தொழில் நுட்ப டிப்ளோமா கற்கும் மாணவர்கள் பொலிசாரால் தாக்கப்பட்டள்ளமை விசனத்துக்குரிய ஒன்றாகும்.

மக்களை நாட்டின் கௌரவத்துக்குரிய பிரஜைகள் என்று பார்க்காமல் வெறுமனே அரசின் அதிகாரத்துக்குட்பட்ட அடிமை-குடிமைகள் என அணுகும் நிலமானிய சமூக முறையின் எண்ணங்களிலிருந்து ஆட்சியாளர்கள் வெளியே வர வேண்டும். அத்துடன் தமது வாழ்க்கை முறைகளில் மேற்கத்திய, காலனித்துவகால, கனவானிய பாசாங்குகளைக் கைவிட்டுவிட்டு பொதுக்கடமைகளைப் பொறுப்புடன் நிறைவேற்றுவதற்காக மக்களாற் தெரிவு செய்யப்பட்ட சேவகர்கள் என்பதை மனதிற்கொள்ள வேண்டும்.

தமக்குக் கீழ் வேலை செய்பவர்களையும், தமது உத்தியோக பூர்வ வாகனங்களையும் தமது பிள்ளைகளை பள்ளியில் விடுவதற்கும், தமது குடும்பப் பெண்கள் கோவில்களுக்கும் சந்தைகளுக்கும் செல்வதற்கும், தமது உறவுகளின் உல்லாசப் பயணங்களுக்கும் எனவும் தனிப்பட்ட தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றமை அதிகரித்து வருகின்றது.

சாமானியர்களின் ஓய்வூதியத்தை, ஊழியர் சேமலாப நிதியை காப்பிரேட் மூலதனங்களுடன் இணைப்பதற்கு அக்கறை காட்டுகின்ற அரசாங்கம் விவசாயிகளின் உரமானியத்தை வெட்டிக் குறைப்பது எப்படி, அவற்றை உர வியாபாரிகளின் நன்மைகளுக்குத் திசை திருப்புவது எப்படி என்பதில் கரிசனை காட்டுவது தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

சட்டவிரோத - மக்கள் விரோத தொழில்களில் சம்பாதிப்பவர்கள் சுதந்திரமாக உலாவுகிறார்கள். காப்பிரேட் - பங்கு மார்க்கட் புள்ளிகளும் ஏற்றுமதி இறக்குமதி வியாபாரத்தில் கள்ள வழிகளைக் கையாண்டு கோடானு கோடிகளை கொள்ளையாகக் குவிக்கின்றவர்களும் இன்றைய தேசிய பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் மரியாதைக்குரிய கனவான்களாகத் திகழ்கிறார்கள்.

இப்படித்தான் என்று உயர் மட்டத்தவர்களின் சமூக பொருளாதார நியமங்கள் இருந்தால் நாட்டில் எப்படி சட்டத்தை மதிக்கும் பிரஜைகள் உருவாகுவார்கள்? நல்லவர்களும் நேர்மையானவர்களும் பிழைக்கத் தெரியாத முட்டாள்கள் என்று பேரெடுத்தால் குற்றவாளிகளை நாட்டில் பெருகுவார்கள். பேய்கள் ஆட்சி செய்தால் பிணம் தின்பதே சாத்திரங்கள் ஆகும் என்பதில் பிழை காண முடியாது.

தேர்தல்களில் சுத்துமாத்துகள் பண்ணி மக்கள் பிரதிநிதிகள் என ஆகியோருக்கும், பணக்காரராகும் வாய்ப்புக்களால் வருமானம் குவிக்கும் தொழில் துறைகளுக்கான பட்டங்களையும் தொழில்களையும் பெற்று வசதியான பீடங்களில் அமர்ந்திருப்போருக்கும் மக்கள் வரிப்பணத்தில் அதிவிலை கூடிய ஆடம்பர வாகன வசதிகளும், பங்களா வாழ்க்கைகளும் வழங்கப்படுகின்றன.

சமூகத்தையே சூறையாடி குறுகிய காலத்திலேயே பல கோடி பெறுமதியான சொத்துக்களைச் சலபமாகத் திரட்டிக் கொள்ளுதல் என்பது இங்கு இயல்பானதாகவும் நியாயமானதாகவும் கருதப்படுகின்ற வகையிலேயே அதிகார மட்டங்களின் அணுகுமுறைகள் நிலவுகின்றன.

சமூகமும் தனது இயலாமையால் நடப்பது நடக்கட்டும் என இவற்றைக் கருத வேண்டிய நிலைமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருப்பதனால் கண்முன் நடக்கும் அநியாயங்களைக் கூட கண்டும் காணாதது போல் மரத்துப் போய்க் கிடக்கிறது.

மந்திரிகள், பா.உக்கள் மற்றும் உயர் அதிகார வர்க்கத்தினருக்கு ஆடம்பர வாகனங்களுக்கென கோடிக்கணக்கான வரிச் சலுகை ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வழங்கப்படாவிட்டால் அரசு ஆட்டம் கண்டுவிடும் எனும் நிலைமையே வளர்ந்திருக்கின்றது. இந்த வாய்ப்புக்களைத் தவறாமற் பெற்றுக்கொள்வதில் தமிழ் அரசியல் வாதிகளும் விதிலிலக்கல்ல. எந்தப் பாதையாக இருந்தாலும் ரோமுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தாற் போதும் என்பதே இங்கு அதிகார வர்க்கத்தினரின் - பதவிப் பித்தர்களின் கனவாக உள்ளது.